

סופסופ

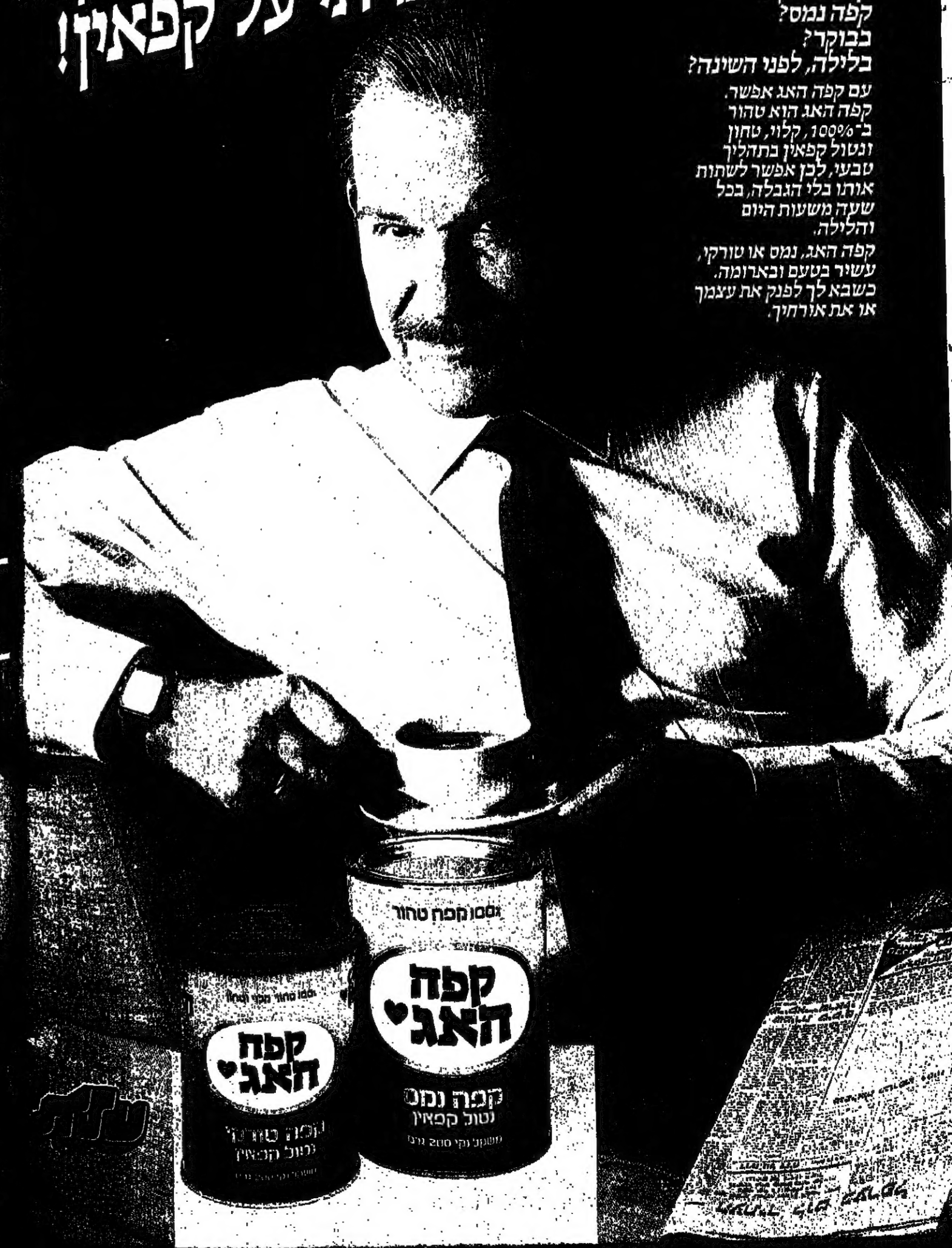
י"ב בחשוון, תשמ"ז 14.11.1986

הפרקליט של מרדכי ואנו

הצ'קים.
חובות
דים
פטריסטים,
עובדי
בים.
הה

במקום לוותר על קפה
ויתרתי על קפאין!

קפה האג

קפה טורקי?
קפה גמס?
בבוקר?
בלילה, לפני השינה?
עם קפה האג אפשר.
קפה האג הוא טחוד
ב-100%, קלוי, טחון
ונטול קפאין בתהליך
טבעי, לכן אפשר לשתות
אורו בלי הגבלה, בכל
שעה משעות היום
והלילה.
קפה האג, גמס או טורקי,
עשיר בטעם ובארומה.
כשבא לך לפנק את עצמך
או את אורחך.

האג סופסופ

מתחשקת לי בפה נשיקולדה

חדש

מחשבת לך מותק בפה ישי?
עלות מנישה תענוג חזית
נשיקולדה - נשיקולדה טהור מעולה
במחירים אישיים - בדיוק כדור הנכון
לרנאתך בשעמי חלב, מדי ואנוסים.

נשיקולדה - תענוג אישי
שכורו שוקולד

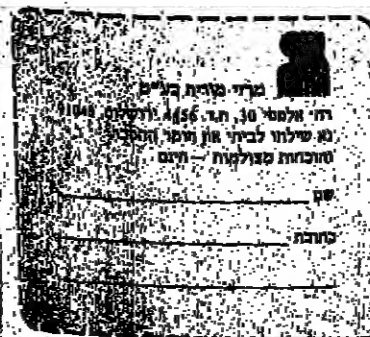
עלית

עכשיו, הרזיה וסילוק ריכוזי השומן מרזי מורית - עם הוכחות!

יפה דלשד, מושבניקית צעירה, הפחיתה 20 ק"ג ב-30 יום והגיעה בקלות למשקל 55 ק"ג, בזכות השיטה האישית להרזיה וסילוק השומנים.
חדרה סלומון, מנהלת בכירה מאשרדוד, רזתה 28 ק"ג ב-60 יום - בפיקוח רפואי - תוך כדי סילוק כל השומנים בירכיים ובכרס.
חינם - מרזי מורית שולחת עכשיו לבייתך, חומר הסבר מפורט + הוכחות מצולמות. חייג: 02-630423, 02-663125, או בתלש.

20 ק"ג ב-30 יום
ולשד יפה מושב נרחב 8

חינם - 24 שעות ביממה

כל שעליך לעשות הוא לחייג כבר ברצונך לטל' 02-663125, 02-663123, 02-630423 או לשלוח את התלשד המצורף ולתזמין ללא כל התחייבות. חומר הסבר לשיטה + שאלון הרשמה מרזי + הוכחות מצולמות + הסבר למשקת ולהבשרים לאיחודי השומן.

גם כלילוח ובשכחות חוכל לחתקשר, למסור שמך וכרובתך למכירתה האלקטרונית, ומי ישלח אליך כל החומר.

שירות מיוחד לחורשכות מירדית

ניתן למסור פרטים אישיים, לצוות הרופעות, לצורך מילוי שאלון ההרשמה, באמצעות הטלפון, בין השעות 08:00-16:00.

28 ק"ג ב-60 יום

מחומות חרות והרשמה 40/6 אשדוד

חג חסוכות עבר, וחחמשות חסולאות (ו"חמשמיות")... חגיגו לקיץ. חור בחולט חרע, שעליך לרשטר מעורף המשקל המיותר - ולסלק את כל ריכוזי השומן המכבידים - בדרך הבריאה והקלה ביותר.

השיטה היחידה בישראל שבדיקה וחוכחה כביראה - עם 8 שנות ניסיון רשואי 100,000 רכוכות לחצולות. הרזיה ובסילוק ריכוזי השומן - ריכוזי חב' מרזי מורית, המביאה לרזי הצרכים פרייזים (8 שנים ברשימות 1) חוכחות מצולמות לחצולות.

הרזיה מורית וסילוק ריכוזי השומן - בפיקוח רפואי

הצוות הרפואי ב"מרזי מורית" חקר ומצא את הפתרון המושלם היחיד, שבדיק וחוכחה כביראה: חוזי חכית הרזיה אישית משולבת, המראמת לעתידך ציי רפואי החברה במסחה מיוחדת, ביחד עם המשקת חבליה והחשירים לאיחודי ריכוזי השומן, המכבידים לך חצולות מלאה: בכל 10 ימים ינחית בוסף 3-10 ק"ג בקלות ובביעלות - דווקא באיחודי השומן הכבידיים.

סלילי מרזי מורית

הנהלת העיתון

אז - בה, דרך המשי למלתחה משלך! פרס שבועי: מלתחה בשווי \$ 1000 לבחירתך מאופנת ראש אינדיאני

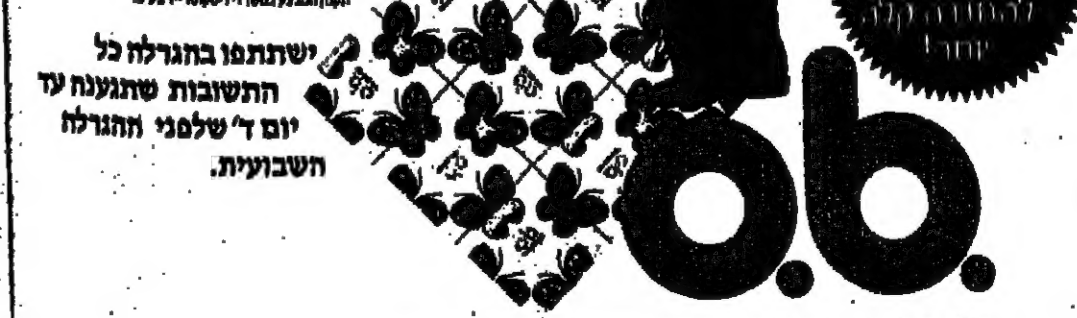

הפרס השבועי הוא קליטת יחסי
ובגד במלתחה קונצרט.
עכשיו, כשאת קונה אז. בה. עם מגע
משי, את יכולה לזכות במלתחה
כאורות נפיש מאופנת ראש
אינדיאני, בשווי \$ 1,000 - משוט
למדוד ולקבל...

הפרס השבועי הוא קליטת יחסי
ובגד במלתחה קונצרט.
לכל אריות 40 סמפוני אז. בה. עם
מגע משי, מצורף משחק חרבה
קטן וחכם: "פרטי משי" של אז. בה.
חרכיבי את 9 קלמי המשחק בצורת
ריבוע מושלם באופן שחראשים
וחזבנות של כל הפרפרים יתאימו
בצבעיהם. רשמי את המספרים
המופיעים על גב הקלמים בסדר
הנכון במשחק על אריות
המשחק (אך ורק פתרונות על גבי
אריות המשחק יתקבלו) שלחי
בצורה פרטייה המלאים למי
הכתובת:
פרטי אז. בה.
דרך המשי למלתחה שלי.
ת.ד. 2115 חיפה 31020

אם פתרונך הנכון יעלה בגורל תזכי
מיד במלתחת ראש אינדיאני למי
בחירתך, בשווי \$1,000, באותה
מחזיקת ראש אינדיאני.

אז. בה. עם מגע משי עוד יותר אז. בה.
סמפון אז. בה. בשלושה גדלים: מיני - לבתולה ולעדה המתבגרת, נורמל - למרבית הנשים, אקסטרה - לנשים עם דימות רב.

סוכפסכוע י"ב בחשוון, תשמ"ז 14.11.1986 1000 אל הכותיות שמורות ל-מערב

עורך: צבי לביא
עריכה: דניאלה בוקשטיין
עיצוב ועריכה גרפית: יורם נאמן
גרפיקה: נטע גרינשמן
מודעות: אורי דגן

קואלי יקריי,

באין דיו איים השבוע המפכ"ל דוד קראוס שבלעדי תקציב ראוי, ובמסגרת המוגבלת של כוחהאדם העומד לרשותה, תיאלץ המשטרה להסיר מעליה תפקידים למשטרה. כמו למשל להמשיך להיות גובה הכספים של המדינה בשירות החוצאה לשל קשה לערוך את הגביה הזאת היא סיפור הצלחה. אם ההשקעה שווה את ההכנסה. העובד שאחרון בירמן דמי ריוואי משגשגים בשוק עם מירסומה מוארת בבניינים, מלמדת שעליהם כבדים לא סומכים על המשטרה. הצמד קרא את המטה הרבה לפני קראוס. מעם זה חיו שטחים. עד שהגיעו למסקנה שבתור גובי חובות באורזיות יהיו גם עשירים. אריות הראל מנשה אותם ושמהם שבשנה האחרונה לבדה הם טיפלו ב-350 חוקים. נמצאה של דגים שמיים בערך של למעלה מ-50 אלף דולר כל אחד. המשרד הראשי שלהם מנחה במיליון שקל. לא צריך להתמחל בתרגילים חשבונאים כדי לדעת אם הם גומרים את חמדיהם. כחבת הראל. כשביקש שמואל רחמי לביא את החממה הפותחת את הכתבה, הוא מקל לבמיות לא מבוטלות של שטרי-כסף מזומן. "אין בעיות", אמר אחד השותפים ושלא את עורו לפני הבנק הקרוב משם חזר מיד עם בחטות של מלדה ועגנון. הם לא עובדים לבד. בשירותם צבא של גובים מאומנים ונבחרים בקפידה, הנעורים של מכונית בראדס. בניה עם סטיוול, בשירות מתוחכמות, בסיוע מלאי האלקטרוניקה, עם חרבה טריקים שגונים וקוריוזים. לא את כולם יספרו. עוד מקצועני. אני לא רוצה לנגב לאורית הראל את ההצגה ולספר במקומה את מה שהסכימו לחשוף. הם מצהירים שהכל נעשה באופן חוקי, למי שאלו על הכותיות שלהם יש דאגות אחרות מאשר לבדוק אותם בזכותה מגדלת.

העם ליום השיריון, שחל לפני שבועיים, נמשח סמדר בתיאדם עם דודו ואביגדור קהלי. המבן שהחליט ללכת בעקבות אביו, באותו מסלול ממש ובאותה חטיבה, אחרי שזרק קטש טייס, קשה לדרור להיות הבן-של, להיות בציל של אגדה חיה. בימים אלה, בשניצב נעקע הסיים של קורס ממקדרי-טנקים ותאל קהלי סקר את המיטר ושאל אותו אם לדעתו הא מכשר למקד על טנק. מה יכול הבן לענות מלבד "כן אבא" אבל סמדר שהולכת וחזקת את חישו הבן מעבר לחוג המשפחה, מוצאת שהבחור משתדל ומצליח להצליח בזכותו ולא תמיד אבא, המח"ט שלו, למשל, אומר שדרור קהלי טוב יותר, אמילו מאביגדור. באורח לחללי השיריון באתר ההנצחה בלטרון, דיברה שרה וספי בשם המשפחה הסמלת. היא איבדה במלחמות ישראל בעל ובן בבור. הדברים שלה הסעירו את הלב. נורית נדקו נמשחה אותה בביתת שביסוד המעלה. המונולוג שרשמה מפה מחליף השבוע את חתום הקבוע "שטה פרטי". הדפסנו אותו מיד אחרי טיפוסם של הקהלנים תחת כותרת ג נוחתם - "עצבים של מלדה", מה שנדרש לניבוי הספורים ולקורא אותם.

השנה השנייה בבדי האביב החדשים
של פאריס 1978, תצלום "נאמא"

- 6 זכרונות. מגן שמאלי
מאת יעל פרמלמד
- 10 צ'ק לא הולך לאיבוד
מאת אורית הראל
- 14 השכרסטים
מאת מיכל קפרא
- 18 דמנה בת 18. כמעט דוקטור
מאת אריה בנדר
- 24 קהלי. מדור לדרור
מאת סמדר בתיאדם
- 28 בין שתי תמונות
מאת נורית ברצקי
- 31 שיפורים
מאת מאיר עוזיאל
- 34 הכדור הוא קשה
מאת עפרה ישרה-ליית
- 37 לאכול בחוץ
מאת מאיר
- 38 הכל מותר
מאת יהודית חנוך
- 42 חיים ואוהבים
מאת הנמר אבידור
- 43 מנשהאוז
מאת יגאל לב
- 43 הורוסקופ
מאת יגאל לב
- 44 מעריב לפני 35 שנה
בעריכת גבריאל שטרסמן

צוחק מי שצוחק ראשון

מצטער, אין עלי כסף...
למחות כאן אתה יודע מה אתה רואה...
הנשים שאילו היה מתנזר מנשים ואלכוהול היה
הם כבר מזמן לפסנתרן דגול באמת
הזוהרת אתכם לא להזמין טבעות בצל משוגות.
זה המאכל שהשף שלנו הכי מתגאה בו...
ובשתחויו לכאן, קטרי לו את הרכילות
המחזיקות שמסתובבות עלי במשרד...

מלך ישראל

הפרקליט של מרדכי ואנונו

הודעת הממשלה שמרדכי ואנונו עצור בישראל הפתיעה אותו כשהיה תקוע בגשם שוטף בין חיפה לתל-אביב. הוא זה שלחץ להפסיק עם קשר השתיקה, אך לא נמצא במשרד כשרצו לתאם איתו את הפירסום. לא היו לו התלבטויות לקבל את התיק. עו"ד אמנון זכרונ, פרקליטם של קונצרנים כלכליים חובקי עולם, לא אומר מדוע נבחר להגן על האיש ואם יש כאן קשר לעברו כסרבן מלחמה ולפעילותו בתנועות פוליטיות שמאליות החותרות להסדר עם הפלשתינאים.

מאת יעל פרימלמר

אמנון זכרונ

אמנון זכרונ: לא היו לי שום התלבטויות עם ואנונו. כעורך-דין, הקיים עניין אותי. חשבתי שאני יכול לעשות אותו טוב, וקיבלתי על עצמי. אני מתייחס אל זה כאל עניין מקצועי לכל דבר. הרבה זמן לא יכולתי לדבר על כך שאני מטפל בתיק הזה. אפילו לחברים הקרובים ביותר לא אמרתי מילה.

יוצא-דופן, הוא נזכר. כל הילדים בכיתה שלי היו בעי ה'הגנה'. אלי הייתי היחיד שהמכתי באציל ואפילו חילקתי כרזים מטעם המיד הייתי ילד מאר עצמאי, שכתבו של רב-עשה מה שהוא מצא לנכון, אפילו אי-זה. זה בגנוג' מחולל. לדעת החורים, בבית-הספר היה פעיל בודע, התלמידים, ערך את חשון המגזין. ושיחק כדורגל ב'מכבי', וחורשים רבים בילה במעבדות עמיק שליו פתח-תקוה, עזר לעולים חורשים שהציפו את המדינה בשנותיה הראשונות, ללמוד את העברית. התקשה ונקשה לה נדרשו כדי להיקלט.

במאי 1964, כשהגיעה שעת להגשים לצה"ל, הוא סרב ללבוש מדים, זכרונ, ולרשום-תל-אביב, הבריו על עצמו כעל "מרינר-מלחמה, מעסה קיצוני (ומשכן בעמוד הבא)

מלחמה 7

ומדבר באדם בעל משתה, אב לשני ילדים - טבען (25) ושירן (18). אין לו מנאי לחי חברה, וגם עניין גדול בהם אין לו. הוא אינו מבקש אינו מבטל את זמנו בשוחות שאינן קשורות עם תיק זה או אחר, למעשה הוא יוצא לאורחות-ערב, וחוזר אחר-כך להמשיך את עבודתו. כך זה היה תמיד, והוא לא נזכר את עצמו ישר וזאת מאריב שעות בלילה, והוא גם לא נזכר את עצמו עיני.

אמנון זכרונ, נולד בתל-אביב, לחורשים. שעלו מרוסיה שהיגרו-ששה, שנים לפני הגאולה, בית-הספר פרטי וסורי וגם תלמוד. לוחם עברו עליו. כמו על כל חבר באותם ימים, ימן המאבק, לחקמת המדינה והשנים הראשונות שלחיו. מכאן הוא היה גליונות משותף-שיבשו את המדינות, וחלוקה נגד חורשים שהעלה אותו למחנות, בחדות-המדינה או הייתי

מנון עצמו מגדיר את השקפת-עולמו כהמניסטית. אדם שאינו אריש לקשוח וכוונת-האדם חירותיות-הפרט. אלה המקרים המוציאים אותו, משלוחו, שבגללם הוא מוכן להפוך עולמות, לדחות עניינים בוערים, לעבור בחינם. כך היה במאבק נגד הצגת גופתה של תורה אנגליזי מהקבר, כפרשת השב"כ, כפרשת מניח, הבנקים, ולאחרונה סביב נסיעת משלחת-השמאל לרומניה. למגישת עם אנשים מאשף, היו שנים בוק היה שותף לכניץ על ימין ועל שמאל, עשרות, אם לא מאות, כשנים האחרונות והמתן במקצה. והקמתן של אגודות שונות, שהקידו עצמן על שמירה וכוונת-המדינה.

אמנון זכרונ, הוא בראש וראשונה אדם בעל השקפת עולם שמביאה אותו לעשות מעשים, אפשר להסכים עם רעיוני ועמדותיו. אפשר להתנגד להן, אבל אי-אפשר שלא לכבד את העקביות והרדיקליות באמונותיו. על המפה הפוליטית הישראלית הוא ממקם בשוליים המזרחיים בעיקר עם השקפת עולמה של מה שהיתה פעם "תנועת העולם-החדשה", שבראשה עמד עורך "העולם הזה", אורי אבנרי. למרות שהיה הוא אינו שייך לשום מפלגה, וגם פעילותו הפוליטית שלו רעכה במקצה, הוא עדיין עורך-הדין של השבועון, חבר קרוב של אבנרי ומאמין גדול בדרך שעתן זה חרם על רגלו.

זכרונ: מין שיאלי

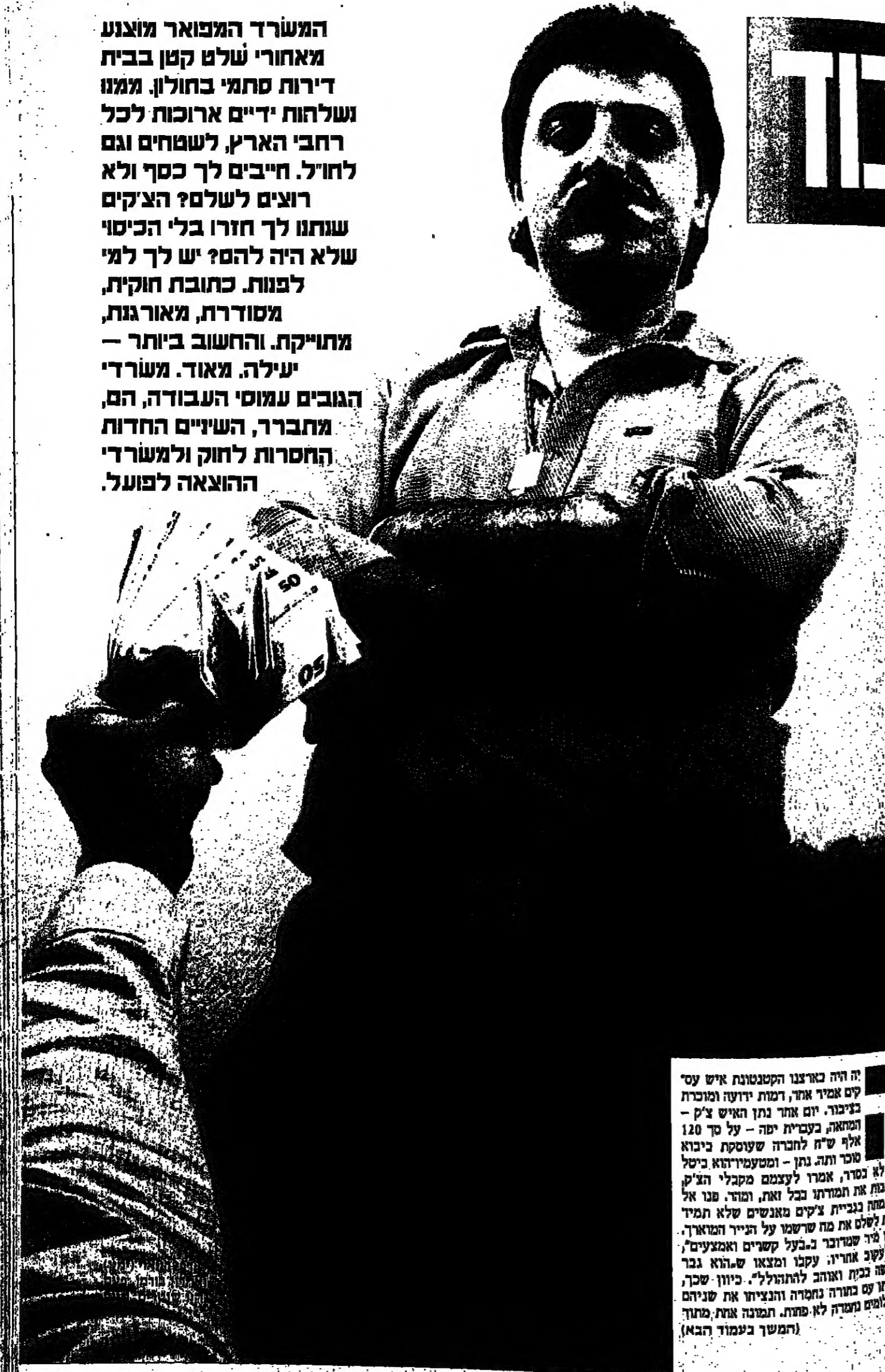

צ'קה לא הולך ליבוד

מאת אורית הראל
צילומים: שמואל רחמני

המשרד המפואר מוצנע מאחורי שלט קטן בבית דירות סתמי בחולון. ממנו ועלהות ידיים ארוכות לכל רחבי הארץ, לשמחים וגם לחול. חייבים לך כסף ולא רוצים לשלם? הצ'קים שנחתו לך חזרו בלי הכיסוי שלא היה להם? יש לך למי לפנות. כתובת חוקית, מסודרת, מאורגת, מתויקת. והחשוב ביותר – יעילה. מאוד. משרדי הגובים עמוסי העבודה, הם, מתברר, השניים החדות החסרות לחוק ולמשרדי ההוצאה לפועל.

ה זה היה בארצנו הקטנטונת איש עסי קים אמיר אחד, רמות ידועה ומוכרת בציבור. יום אחד נתן האיש צ'ק – המחאה, בעייתית יפה – על סך 120 אלף ש"ח לחברה שעוסקת כיבוא מוכר ותה נתן – ומטעמיהא כיטל וצ'ק לא בסדר, אמרו לעצמם מקבלי הצ'ק, לנכות את תמורתו בכל זאת, ומחר, שבו אל החברה בנביית צ'קים מאגשים שלא תמיד יצאו לשלם את מה שרשמו על הנייר המוארך. איש זקן פיר שנידברו כבעל קשרים ואמצעים, לא לקוב אחריה. עקבו ומצאו ש-הוא גבר ידוע בעקב ואהב להתהלל. כיוון שכך, שאלו עם בערה נחסרה והנציתו את שניהם, צ'קושים במרה לא פחות. תפוצה אחת, מתוך (המשך בעמוד הבא)

הז'אנר של

הסידרה שלחו לאיש בדורא רשום, יור עם הזמנה ממומנת לסור למשרד הגובים. שעתים אחרי שקיבל את התצלום עם הנחמדה, כבר היה האיש במשרדם של האבות. שילם את חובו תמורת הבטחה שאשתו לא תיפגש לעולם עם התמונה, אלה, מה הסתם, לא בכליכך מצאח חן בעיניו. אנדרה שחיה במאט. תשארו את רפי ריבנאי. הוא יורע. הוא גבה את הכסף.

[illegible]

ש' יודא' מ' מה'ה מ'רד'ה ל'הש'א'ר א'ת ה'ע'ז'ת א'פ'ט'י'ת ו'ע' ל' כ'נ'ה. מ'ב'ש'ט'ר'ה ל'ה'ש'א'ר ר'וב'ת מ'ח'ו (ג'ר'ו'ל) א'מ'ר'י'ם ש'א'י'ן ק'ש'ר ב'ן ה'ח'ב'ר'ת מ'ש'ט'ר'ה. (י'ר'ו'ש'ל'ם) ב'י'ר'ו'ש'ל'ם, כ'נ' מ'ג'ה'ל ב'ן ה'ר'ו'ש'ל'ם מ'ש'ט'ר'ה ב'י'ר'ו'ש'ל'ם, ר'ד'ב'ר', כ'נ'ע'ן ש'ו'ה ל' כ'נ'ן ל'ח'ל'ו'ש'י'ן ש'ל'ח'ו'י'ן ב'י'ר'ו'ש'ל'ם ק'ה'ת. מ'ש'א'ר'י'י'ק'ה' א'ת' ה'ע'ז'ת מ'ר'ד'ה, ל'ש'ל' י'ו'ד'ע'י'ם א'י'פ'ה א'ת' ע'ז'ב'ת, א'ת' כ'ש'ל' ב'ק'ו'ת א'ת' ה'ח'ב' י'ר'ו'ש'ל'ם מ'ש'ט'ר'ת א'ו' א'י'ל'ו' מ'א'ס'ר'. ה'ג' א'ת' ס'כ'ר י'ר'ו'ש'ל'ם ה'י'כ'י'י'ם מ'ג'ו'ר'י'ם, א'ת' כ'נ'ה ש'כ'ו'ח'ת'ם ב'ן י'ו'ד'ע'י'ם ב'י'ר'ו'ש'ל'ם ל'א'י'מ'ג'ו'ר'י'ם, כ'ל'ה ש'כ'ו'ח'ת'ם ב'ן י'ו'ד'ע'י'ם, א'ג'מ'ת' ה'ק'ש'י' ק'ש'ל' ל'י'ב'י' כ'ן ה'ש'ט'ר'ה א'ת'ר'ת. א'ת' ח'ו'ר ח'ו'ר ש'ו'ב ל'ת'י'ס'ט'ה. ה'ג' א'ת' כ'נ'ן ב'י'ר'ו'ש'ל'ם ק'ה'ת - מ'ס'ט'י'ן ה'נ'צ'א'ה ל'פ'ע'ל ח'ק ה'ע'ז'ת י'ר'ו'ש'ל'ם.

קור במערת הקשורה בהוצאה
לפועל אלמנח אמר רבירי ברוח
ודמה כמו אם יש לבנה חובב
תהליך היא מאור. הבעיה היא
כשאין ספק, אבל זהו לבנה
שהיה ריפולטור של מדינות
ת כמו שרצים. היש לבנה ליד המבצר יום
שומר לעברו. כמו שיש רפואה שתורה,
יד גביה פריים, או עסק המעלה בצורה
דינלית תרואה שיהיה של הממשל ברשויות.
שנאמן שאין בעיה ואישים סתם הולכים
איים סתם. באמת אני לא מאשים את הממשלה
או הקצין, אני משאבים, אין סדרים. אותו דבר
התואנה לפרע - לא פושלת אחת גדולה. כמובן,
יצע מרד או חצי שנה עד שנה. אז אנשים שגם
ותוכנית לשלם לעובדים את המחסים שישלו
לה. או חזר כמובן. אם לכל זה מסור, לא
לכים לשלם הולכים הולכים כמובן. השוואה.
מבנה קופסת עלייה: את אחד העניינים מהמסדר
של השוואה אחרים. ירדיו טוב, בעל חנות
הוא שוואה אחרים. ירדיו טוב, בעל חנות

וְיָסַד עָלָיו אֶת הָאֵלֶּיךָ, אֲחִי, כְּעַת פְּחֻלֹת שֶׁ
 יִסְדָּה עָלֶיךָ עַד אֲדָמָה מִדְּרֹדֵי רִמָּה אֲחִי 85
 וְהָאֵלֶּיךָ הַזֶּה שֶׁנִּשְׁמַע שֶׁנֶּחֱדָה שָׁנָה עַד לַמַּת
 לְשִׁימָה אֲחִי מִדְּרֹדֵי כְּבוֹד מַעַל עֲשֵׂרֶנּוּ מִלְּמַת
 הָאֲדָמָה, וּבְהִמְדֹּתָי לְשִׁלּוֹם, לְבָרִים
 מִן הַמַּת הַזֶּה, וְהָאֵלֶּיךָ מִדְּרֹדֵי מִדְּרֹדֵי
 שֶׁ לִּנְקוּט בְּעֵצֵי מַחְבֵּה: שֶׁנֶּחֱדָה שָׁנָה
 לְחִיבִים, אֲחִי לַמַּת הָאֲדָמָה וְלִשְׁלֹמָה
 יָרִיק חֶסֶד אֲמִרָה לְשִׁימָה כִּי אֵלֶּיךָ, אֲבִל
 לְשִׁימָה, מִתְּחִלָּה, כְּבִשְׁתָּה מִן
 הַמַּת הַזֶּה בְּמִשְׁכָּנִי, וְגַם עֵדֶךָ מִכְּתֵב הַנְּחִלָּה
 שֶׁ בְּרַחֲמֵי לֵאשׁ עַד הַעֲשֵׂה הַחֹזֶק מַעַל הָאֲדָמָה
 הַמַּת הַזֶּה, וְהָאֵלֶּיךָ מִדְּרֹדֵי מִדְּרֹדֵי
 מִתְּחִלָּה לְשִׁימָה כִּי אֵלֶּיךָ הַזֶּה שֶׁנֶּחֱדָה שָׁנָה
 לְחִיבִים, כִּי חֶסֶד הַחֹזֶק מִדְּרֹדֵי מִדְּרֹדֵי
 שֶׁ נִפְשָׁם מִבְּשֹׁר עַד כָּל הַמַּת הַזֶּה
 וּבְחִיבִים לְשִׁימָה מִדְּרֹדֵי מִדְּרֹדֵי וְעֵשֶׂה
 מִדְּרֹדֵי מִדְּרֹדֵי שֶׁכָּל הַמַּת הַזֶּה
 אֲחִי מִתְּחִלָּה לְשִׁימָה כִּי אֵלֶּיךָ הַזֶּה
 אֲחִי מִתְּחִלָּה לְשִׁימָה כִּי אֵלֶּיךָ הַזֶּה

ឧបសគ្គទី ១២

ס מעסיקים עוררין, שני חוקים
פרטים 121 גובים, ביניהם אשה
אות. מי הם האנשים האלה
המצליחים לשכנע כעלי חובות
המסתובבים בעשרות אלפי דולרים
לפרוע במהירות את חובותיהם

רובם אנשי משפרת לשבע, יוצאי חירוף, שביניהם לא עבר כפירה כלל (בדקיקא אהם) ובעל יצחק נדבט מי שרצה לעבוד אצל אהרן בן שמש ויהיה רשע רחוק אשר יאמר, יתקדו של המעשים והשאלים על שבעות ותפסתה הכשרה בה והאומר לא יאמר אהרן ויהי יתקדו או אמרו לו לפתח או הפה בשם משפח והוא חייב לומר שפיהם לא כל חקיו והנחלת לפועל. מקמיסם לנחלת למכת התורה והאפשרים על הדינים והדינים שבתוכם לפי שלשום. ראשי חורושים קבועים בשמחה משמחה לפי המשיגם לכל אהרן וצח. בעל יצחק ייפנס ענין שיהיה חזק ענין המעשה המאמץ. אלוהי ייפנס ענין העסקים ייפנס ענין מושג שבעות כל יתת להם גם לו קצ' משפחה. אצלנו לא משנה מזה המעשה והקבירה רפי, אבל שלו לפתחת חורושים נכבדו ומוסריתם וכל של מפתחים, על חורושים ענין, מוסכבים לו אהרן ומוסרים רש לאבא אהרן עליהם לפי הענין.

12 כל־יֵרֵכֵב עִם מִכְשֵׁירֵי קֶשֶׁר, אַרְבַּע מִבְנוֹת
יֵצֵא עִם סִלְמוֹנִים, בְּסִיס קֶשֶׁר בְּמִשְׁרָד הַמוֹצֵא

הצ"ק גטולי הכיסוי, קיבל תעודת משלוח וחשבונית, העביר יסירות את החמורה לבן משפחה אחר תמורת חשבונית ותעודת משלוח. הכל נשאר במשפחה, אבל בעל המב מחזיק נייר ומחזיק החמורה אינו ממש בעל המב.

ת הגובים של רצי הארץ הפלונס
הזה לא בילבלו. הם ביקרו את
הממשלה הארצית מספר פעמים
בשעות א' וקבלו את רצונם שיש
כעת הרחבה של המוסלמים,
אשר מראשי הממשלה החליט
לערך ביקורגומלי במדינת הברכה. הרבה
דברים וביטויים השמיע עם רצי כר
שחברו
בשוגריות וחי כר שום
השקפה את כל כר שמו
שעלה בעיניו מרעית אחת
לכל המן והתורפים
המוני. אחת לארחה עם
הרבה מן א' ובכור, שכמה
אבאמר לו שיש לו שעות
המחצית את הבקש, קל
בקרוא אותו וכוזה בלתי
הוא, ויעש קטרול קל.
לדפוס שם שעות, אחת
לא כר בשעות אחת
לדפוס לילה הניעו הגובים
לכר, בכסול לאי לשיה
שוב שאלו את אה מוכן
לשלו אבל האיש כולו
לא מוכן לשלם. אחס לא
מפחידים אתו. טעו. הגובים
פררו מבטו לשלום, בניגום
מבוס, ואי הוציאו,
נחתו ממדיי-רצי החליטו
לדבר בניגום בעל רצי
בעקירת חר איכור תחול
שם האיש, וישמש
איחורו ובייגום כמי
מכרבה לפנטום שנקלות
בשער הים והלבין מום
שמי שמשמש כמי וארואק
אשר ציקס, לא אולי
מישה יותר רשמי וקרי.
מהר יאור השכנים ובני
הממשלה בעל הדור עצמו,
שנאמרו וואק כר פור
על רצי השל לחיי כר
וצד הדום שואה שפיקול
הוא המין את
הגובים פגמה וכלי
הרבה ויגרם של כר לא
לאה שקים, שילם את
חובו והיום לא קליינט
טוב שאל את אחריו ורצי
וכר נבה בעתדם מה
ובכה וזכר.

קשה להיות גבוה קשה עד כדי כך שאחרון שנים
ושהולכים לתל לעבודותיהם כשיתר צעירים
ישוועו עיניו עיניו המעטות, חל לאות הכי מצליח
והשומות שכל ריזה. אבל ריז מרד שאין כל
הציוני של שמר לשעות לאישעות, לכן אבא
במקומם (במקומם) לקיים חיי משפחה (רפי גורש), ושלמעשה
עסקתו הוא ממש מסוכן. וזה מקיים שאנשים צאו
והיה השתמש באלימות כי ילדיו קו הגנה
ובא להטות ממנו חוקם אחור, אומר רפי. אנשים
הם מציינים במכשירי זה וזה. כל באי מני
ממרים כי שבורים לא חרדו וזו הגנה עצמית, חד
הלק. הם שחייבים קולות, ידיו ואי שוקו וזה
הוא, לך חל לא מביא קולות, זה אומרים, ובכלא
הנהגו אותם למשל. לא מפיץ שום חייבים כפי, יש
הם והחוצה לא שלום והתבטא כן. יש סיפור
עלוד.

יש חייבים שמורים: "חייבנו, יורעים שחייבים, נבחנו תקועים" הם הסברים מוכרים. לפעמים מגיעים יתם להסדר תשלומים. לא מזמן חזר רפי ברוס-אפריקה שם איתר אחרי שישה חודשים של

עבודה ישראלית שברח מהארץ והשאיר אחריו חוב של 1.5 מיליון דולר. "פשוט רציני להרוויח זמן. תמסור י"ש והתנגלות בשמי לאיש אני חייב לו", אמר האיש לרפי, פרע את העתק וגם שילם 50 אלף דולר קנס. א. בימן את רפי" עזב את האחושים שלהם. יש להניח שהיה חורש יר מכדי.

מסודר אולם, לכל מקרה יש חוק, לכל פגישה יש דיוח מתיק, לכל השתתף שבה חייבים ידע בקבלה עם העוקב ממנה ושיקולים ערערים. לא מרגיש שיש תחרות", אומר רפי. אנתוני החבר הכי גדולה, הכי חזקה, השארו הם בולריכלל קטנים. יש שישועבדו מעשרים בולריכלל עד 15 בדירה ושם יש לא. בינמא אח רפי" סניף (א.ה.) אבל מסדר-גדול וחור קטן. יש אפילו מעשרים שמעבירים אלינו תיקים תמורת אחושים" בכל זאת, הילכו והוציאו חור קטן על פירסומה.

פי אל מרוב על כשלונו. המושג הזה בעצם אל ימים אצל. לרבר, זה מותרים ממעט כל תיק. כל ששאר הוא יתקים כעיתים בנות: מקרים בהם לוקח דעה וזן ומאמץ לאתר את "הנכח", או שהוא ממאזן בחייל ולתקן על ידי זמן או תוספת נשק. הנהוג אל מעבר לים לשם גינת חובו. יש מקרים שהם כשלונו על התקוף. שהוא חלש או לא מסוגל בקורו אל הנהוג אל החייל, והוא מגיע אל הפשרה עם החייל והוא מפסיד. אבל, ממד רפי הנהוג. ונניו אל משנה. אני במקרה כזה מקבל את תוספתו של...

או מה הוא מוצא כעבודה הזו, מעבר
לשלושים ירכיבים אותו?
זה פותח אופקים, זו דרך ליצור קשרים. אתה
נחפץ בכל מיני קומות לבעל עמדה. מרמה של שרים
ועד לפועל הקטן, כי כולם בטוץ יצטרפו חזרת גבייה
- והאמת? ממזיד.

[illegible]

13 **אפיון**

A high-contrast, black and white photograph showing three men in a room. One man is seated at a table, writing on a document. Another man stands behind him, and a third man is partially visible on the left. The table is cluttered with papers and a small framed picture. The image has a grainy, high-contrast quality.

הנה, נכנס שמחוברים לאחיותיו 24 שעות ביממה
הדיוט מבשרי קשר ודוד שני דברים שאני לא
הולך מהם, הם, זה ציור אישי מסוג מחיל - כדי
לא ידוע התקנות בזמן הגבייה, וכדי שלחייב לא
הם חתום על לומר שהעניין עליו אלימות או
אחר משהו.

י. ציריך את כל זה הרבה אנשים, מתברר.
לחיות חדרה כמו שלנו עולה המון כסף, אבל
החלום. אוצר רפי. יש הרבה מאוד צ'קים חוזרים
ועת, והשכירה מוצעת בכעיות אחרות וגם להוצאה
לעיל י ש מחמד חמד כבוד ארם ובמשאכיים. נשמע
הענין

המסעה עוברת מזה לאזון. במסדרונות והורצאה
לפעל במשרדים של עורכידיין, גם הם לקצות.
מחז מימון ומשרדי נסיעות הם בין המקומות
הנחלים בחיכים הקטנים, עד 1500 ש"ח - בעיקר
עיתים של גרושות ובעלי עסקים קטנים - מטפל

[illegible]

במסגרת של יום חברה לברים פנתה
לצוות ורעי שיינו בעבורה 80 אלף ש"ח מתושב
עזת ורעי יצא לשטח, והתכבד שמדובר במשפחה
שלמה שנקמה בנישול של קניית סחורות, תשלום
המחיר נכלל והאשון של ההתקשרות והחזר, אחרי
המחיר נעז, עברו ימים בלי דיווח, ביום

ממשיכות סודרית. שני חברים

מסיים 120 גושים בנייה אשה אחת. מי האנשים האלה המצליחים לשכנע בעלי חנויות המסחר במים בעשרות אלפי דולרים לפרוע במהירות את חובותיהם

רובם אנשי משרה לשעבר, יוצאי חירות וקרבניהם, ולב עכר פלילי (כן, בודקים אותם) ובעלי ידעיון לנשק. מי שרוצה לעבוד אצל אהרון חסי חייב לעבוד ראיון אישי, חקירה של החוקרים ושואלים עליו ששכונתו, ותקופת הכשרה בה הוא מצמד לראש צוות

ותיק, או אסור לו לפתוח את הדף בשבת? והוא חייב ללמוד בעלפה את כל חוקי ההוצאה לפועל. מקסימים גורמו למכת התירוזים האפשריים של הדיינים, הם נרצחו בכותנים של שלושם. ראשי הצוותים קבעים משותף על מדיניותם לפי המשימה. לשון אחר - בעל אסטה יפגש עם גובה שיידאה כמו בעל האסטה

אליהו. איש העסקים ייפגש עם מישהו שבקלות יכול
להלפת את גול צ'ק שחוזר. אצלנו לא משנה צורה
והצורה, מקביר רפ, כי יש לנו לקוחות וחייבים מכל
ככות האוכלוסיות. אצלנו לא מפחדים, לא הולכים
על, מסוכנים לו אהן ומוסרים ר"ש לאבא. אהנו
עלם לתת תועם.

12 כל־יֵרֵכֵב עִם מִכְשִׁירֵי קֶשֶׁר, אֲרֵבֶּעַ מִכּוֹנִיּוֹת
יֵצֵא עִם סִלְמוֹנִים, בְּטִיס קֶשֶׁר בְּמִשְׁרֹד הַמוֹצֵעַ

השכטר יסמים

לפני יותר משלושים שנה ראו בהם כת תמהונית של עובדי כוכבים. הפולחנים שלהם מול השמש העולה וברדת הלילה, רק הסיפּו להם נופך מיסחורי. אבל בסך הכל זו היתה חבורת חיפאים בוגרי ה"ריאלי", שנישבו בקסמו של מחנכם ד"ר יוסף שכטר, אשר הטיף להם לחפש משמעות לחייהם, ולהתמזג עם היקום. איפה הם היום? שכטר עדיין מטיף. התלמידים ניסו להגשים את תורתו ועדיין מחפשים את המשמעות האידיאלית.

מאת מיכל קפרא
צילומים: שמואל רחמי
ודבנה קצור

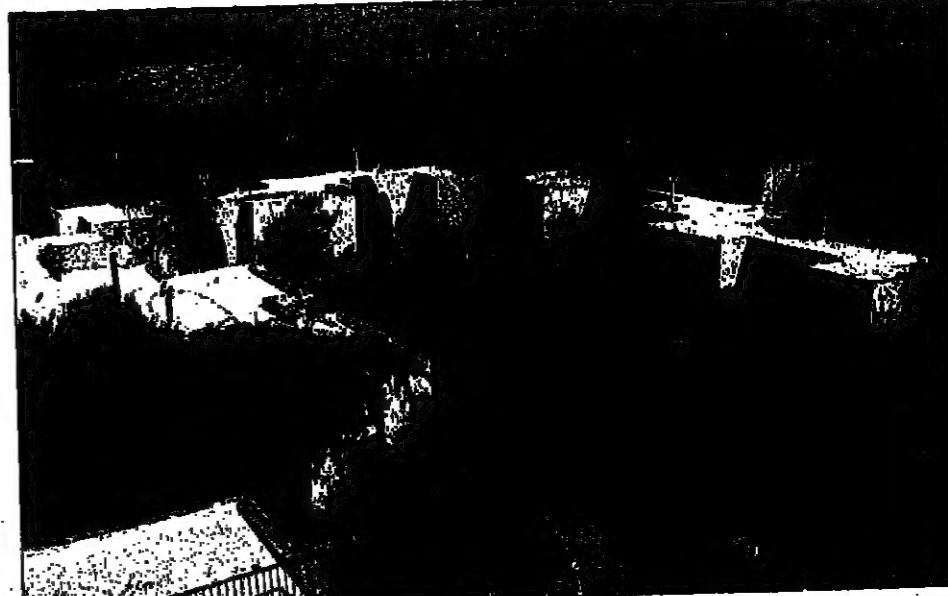

ד"ר יוסף שכטר. הצעירים האלה תבינו על מה אני מדבר. המורים, לעומתם, גילו מעט מאוד מה

א ל השולחן הקטן בסלון הניחה נטע אשתו של ד"ר יוסף שכטר, כוס קפה וצלוחית וכוכית שבמרכזה עוגת מרמלדה. מי שטען שהמחנך והנהג הדעות הוא גורו שהקים כת מאמינים - שמיימית - "השכטריסטים" - לא ראה את המרמלדה האדומה בליכך. ובכל זאת, באמצע שנות החמישים היו שטענו שתלמידיו עובדי כוכבים, וחברי קיבוץ בעלי השפעה נקראו להרוץ את הרוח המורדה שבכנסת באותם צעירים המחפשים משמעות. במקומות אחרים התמקדו בגילגול העיניים המאסיהמסותני השמור לכל המהגר ויזארוסן.

ד"ר שכטר עמד אז במרכזה של תופעה שארץ לא ידעה כיצד לעכל אותה. בשנים הללו, של בניית המדינה ברוח הסוציאליזם הנושבת כמו הוריקאן, התעקש ד"ר שכטר להתמקד בשאלות הנוגעות למחנה הפרט כמו מה אני, מי אני, ומה משמעות חיי שלושים וחמש שנה אחרי, נשמעת המרמולוגיה הו שנוקת. אז היא צרחה את האוזן והלאומיות מה עוד שתלמידיו ביקשו להגשים את תורתו תוך כדי מולות ספקיסטורית של תפילה וידידת הימנעים בחור השדר למחנה, או התבוננות אילמת בשמש הזורחת בהשכמת הבוקר.

תלמידיו שכטר גרלו בשנות המאבק למען המדינה, וסיימו את בית הספר לאחר הקמתה. המעבר גרם למשבר ערכים. הם חשו שנועזת והנעה, למשל, מנסה להעמיד פנים כאילו רבו לא השתנה. אבל עברם וול שינוי. מה שהיה מוכן מאליו געשה פחות מוכן, למשל, האמונה שהימים בקיבוץ הם שיה

14 מופתקו

המחנות וההשקפה הצמית. הרעיון הזה משט אצלם לא חגל, ונער צודק למלא את החלל בתוכן רוחני. עם דוד חיים חרשה. שכטר ותורתו פרוצו אל תחום הערכי, אליו נשאבה גם המדינה הצעירה, קצת המאיים. דוד כנגוריון שבהולט פתע נטש את המא את ראשות הממשלה והלך לחפש משמעות בנהג ברי הכבשים של שרד-בוקר, היה מנותק מהנה קטנה, אבל המעשה שלו שיקף את התיסכול ל השכטריסטים.

המורה שכטר הוא חיים בן שמונים וחמש. השכטריסטים בני החיים. הגרעין המקורי היה מועדון טור וסקלוטיבי שמנה כשני תריסרים. מיעוטם נסע לתלמוד בידפת שבגליל, המושב בו ניסד נטעם ליגור את איכות החיים השכטריסטים. המאנים מפורשים בארץ ובעולם, בעלי מקצועות המאנים אל עולם הגמט והיות. תבוצה גדולה הם לא עולם גם לא התיימרו לטחוף המונים. לכל היוזרה נטעם "שכטריסטים לרבי". את הדי חרש משמעות חיים, שכטר שימש בו מורה דרך לתלמידיו פוטישאלות-המחנה, אפשר עדיין לשמוע בסלון הקטן שלו בחיפה הרחוק מאקוטיקה כמרמק מדרבנל מהרה. גם השכטריסטים עדיין מחפשים.

האזן הזה מתקשה לרדת למוף רעם, ומאדים לו פן סנה להסביר את עצמם בלשון פשוטה. אני לא מוכן לכבוד מבוזסת את עבודת-חיי על עצמי, שומע את מפה. עי היום הם חשים עצמם כמו ון יציר. בלי שום ענין להשפיע על סביבתם. את החיים שלהם לא היו רוצים לראות במפת המדינה.

אמנון בן-צבי. מי שהיה סביב שכטר נדבק במחלת עיניים ודירה. לעיניים שלו היה קשה להיסגר. יכולת רק לעצום אותן חזק או לפקוח אותן עוד יותר.

יהודה אגמור. בגיל עשרים חשים הכל באופן רומנטי, רגשי. יש תחושה שאותה הראשון שמוגלה את העולם. כשמתבגרים זה נשכח או הופך חלק מהאישיות.

אדם שמכחינה פנימית הוא אדם מחולל לא ימצא עין בתוכו, אמר יעקב עזרני מידפת, יוסף שכטר הופיע בבית הספר הריאלי בחיפה בתחילת שנות ה-50 מצויד בשיסות לימוד ורעיונות מהפכניים, אותם גיבש כבר בוינה, שם עסק בלוגיקה לפילוסופיית המדינה. בראשות המרמולוגיסטור במקביל לימד תלמוד והלך בשינון העברי מיסודו של צבי פרח חיה. בבית הדין קיבל שכטר חזק רוח חסידי קיצוני. הישפאל מה לעשות עם התורות,

יעקב עזרני. היום יש הרבה אכזבה. גם אכזבה אישית. חשבתי שיהיה לי כוח להשיג יותר מבחינה אישית. לא הישגים פיזיים אלא היכולת להגיע להבנה גדולה יותר של עצמי.

שהיתה עלובה מאוד לרעתי, הוא אמר, "רציתי להביא אנשים שיתמודדו עם הבעיה". באחד ממאמריו הוא מתאר את מאמציו בהראת התנ"ך, בצייטט מתוך "חזקתון הנבוכה" של היינריך פון קלייסט. גן העדן טגור והכרוב שומר עליו, ועלינו לערוך טסע מסביב העולם כדי לתור ולראות אולי אי-שם בצד האחר, גן העדן פתוח. אל הסידור הזה נוסח שכטר לא גרשמו בתלהבות לא תלמידים ולא המימסר.

ברוכו המקורית להכשרת חלבנות ללימוד התנ"ך החל שכטר לעשות סלקציה בלימוד הפוסקים. אדם מסוג מסקלר, עובתי אוחו. לא צריך כל פוסק, אמר וניס בשעורים את הפילוסוף מין קירקגור, המסיכולוג קרל יונג, טולסטוי, הרמן הסה, ורכים אחרים. "הגישתי את הצד האנושי, האקסטינסציאלי, הוא אמר. בדרך זו של לימוד התנ"ך חתר לעצב את תלמידיו כאנשים שאינם משלימים עם גורלם, אלא מחפשים משמעות לחייהם.

לא צריך דימיון פרוץ כדי לתאר כיצד התייחסו תלמידי התיכון אל אברהם אבינו כאדם המחפש משמעות. גם למנהל בית-הספר היו חילוקי רעות עם המנהיג הלא-שגרתי. למרות שראה בו מסמכות בתחום הדת, אבל תלמידים בודדים נישבו בקיסמו של המורה המשכיל, שראה את יעורו בוינון יותר מאשר בהוראה וכך גראה ד"ר שכטר. בהתסקות כשהוא משוטט בחצר בית-הספר מוקף בקהל חסידים, כחמישה-עשר תלמידים, המתווכחים בהתלהבות על בעיות המשמעות הקיומיות. קבוצה קטנה לא הרפה ממנו גם לאחר שעות הלימודים, והמשיכה בעקבותיו אל הסלון (המשך בעמוד 17)

هذا من الأصول

אל הצעת מיוחדת לישדאליב Diessle-
 בדוריש תואר אורח: 3 שנים במחיר
 של 10 ימים, ארץ 3 שבועות וטעם 15 יום
 מבד, בחשבון פחות אתם תוכיכים
 ועודת את משרד פרשני
 קשה לסדר חלוצה כואת...

חיל האוּלמי - חלוצה חדשים בנוסף
 לחימוש אורח ספגות, לחנות מןן פראי
 של שלע עד, לבלוש אל האויפון... אל
 החזותי שחלוצה של שוויצריה מעניקים
 לחץ בחם, למכרים חלוצה חדשות
 הבולית נחש מפורקת, לרומבא, ימים
 אל מנסין במלון 3 כוכבים 3 Saas Fee
 החזרתי מן 412 פרשני. 3 כוכבים
 Zermatt מן 519 פרשני, 3 כוכבים
 Gstaad מן 789 פרשני, 3 כוכבים

הוא אפסר בלי קס
 ובחזיתו המצאון הבולית קסי למחזיתו
 ועד למקצוענים

[illegible][illegible][illegible]

התחית אצלי היתה כאשר קראנו מאמר של ו.הורוויץ, המדבר על תלימי אור, המסיכולוג אמנון גל, במסגרת רובע של איהם נסיון של גורדון לנסח את תורת הקסמות. נסיון להשיב בכוכבים לא מתיק לא כאשר המסמל את ההווה והעתיד, אלא כמסמל העתיד. כל היתה לעשות דווקא. אמרתי להם: הנה נבצע כוכב. פשוט. שכבר היה בריש לך, עדיין לא אתה מנסה לגלותם גורדון מביט בזה ונראה שהוא מנסה לומר איך שמוך. בדעה הנה תחיה כי נבטת ארוך מאוד, ולא יכולתי להתחמק מהעניין שמוך גדול יותר מזה שצמצם. זו היתה היתה

[illegible][illegible]

המסביר בהדרגות והדיונים מכל חובן משה וערכי כשרות, גם האידאולוגים של תנועת הנוער הלאומית, שניסו להחליף את ערכי חרות של תנועת הציונים לאחד הקמת המדינה. התבטאו אורחאית, שוראית, שנים רבות להציונים, שחברת הכנסת והנשיאית, חומרי, הדואה חותה כל בתנאות הפרט וככלכלה, עילית, האדם פועל מרמית, חומריים - כלכליים, עילית, חומריים, פוליטיים - לאו עניינים מכאן שמוקד את הדבר הדחוי שבעד נתיב לחיפוש פתרון שמוקד את הדבר הדחוי של האדם, כמאד למשבר.

הדיונים המרכזי בדבריו אינו חסר מעולה של ההיסטוריה, ונעזק על סירות והקבלה מעבר לאדם ולחיים האורחיים שניסו משה כביינים שונים - האלוהים או תנועה - והוא על המשמעות - שנים יצא שר קטן חותם חומרי חותם חומרי, שכן יצא סלקת את המהות המהותית של התנועות והמפניות לעולם יצא את הקשר הזה את תחת מרכזי התקופה לאדם בלימוד תנ"ך דרך הנחת הערכים הנחוצים שבו.

הגיל הממוצע של קהל החסידים אשר באצטרונוס בלון הקטן של שבער אל עלה על 17. לפעמים הם מבינים עשרה לפעמים תשע-עשרה. זו היתה הרפתקה בלתי רגילה, נזכר אילן עמית, מאנץ עז כהני שבי של מילקס

כמו קירקדור בליל הזה והוא חתום על תעודתו המאגנטית וגרמנית. זה היה אתגר. נוסף לסיפורי התנ"ך מאת החסידות, שומרת וסוף, זה למרות את כבוד, את אר. גורדון, אשלתון ופילוסופים רבים אחרים. לאחר מכן ניסו לסיים מסעות אישיות בלבי יחידים. הדבר הביא ממשות. עוד מסנה ועוד מסנה, אומץ עמית.

[illegible][illegible]

**אילן עמית: כל הסביבה ראתה
בנו סכנה. היה לו אז אופי של
אוי ואפסי עוד. כאלה שרואים
רק את עצמם כבעלי־ערך.
רצו לעקור אותנו כשאנחנו עוד
קטנים.**

עם הרגיו שנקרא 'כניעה למח האביר'. גופלים על
הרצאה אחת ודרכיה מוסלית בעמידה. קשיט את זה
על מצולות. אחרי כמה מצולות מוצללות את מרגיש
כמו רגוע ובאילו מרחיק את מציאותו מעל התורה.
ספרו של בוכר בן גורו הסתובב בין הגושים. קשה
לומר שרק קראו את הספר. כמו הסמנו אותה אחת
לומר רעק גורו בלחץ אפוקליפטי. אחרי זה 'התחיה'
דמותו למונח של הנרי מיטלמן וקישטו לחיכי עם זה
רחוק. היה אצלו בחור, שמלה כיום שבו בשחור,
שהחליט את אחד ללכת למטע של שילוב לעמקו
למצולותיו את מידיו. מקום שפעם חשבונו לזחלים
וליד עוקבה אחת שכל נסח המכר הסתיר את רגוע
הוא ואחרי כן חזר לדרוש. שלטנו את הבחור, ומה אם
הנמר היה שחף אחור, קשה אע"פ כשישנו נפש אונתני
על המלחמה יחד היה מורא.

אך אחרי כן נסענו חבאי הרגיון חסידה
בספרו של חיים הטיטל הקדום ל'ישיבת וואנא'
הקבלות בין עובדות השנה לבין 'צבעי הגדיגים'
המאכלים, הסיקסיה ועוד. הם יסו תרגומם את רלא
הצלתו. הצלחה משמשת יותר היתה על כח התאחדות
הצלתו. (המשך בעמוד 23)

האניברסיטה

גיל זה רק ענין של אופיי

בגיל 16 סיימה את התיכון. בגיל 18 היא כבר מוסמך האוניברסיטה במתמטיקה ובמדעי המחשב. הכל בהצטיינות. אלמלא התגייסה לצה"ל היתה בדרך לרוקטורט. ערב גיוסה, בקונגרס מדעי בינלאומי, היא ריתקה את הקולגות הבוגרים ממנה בהרצאה מבריקה. דפנה קולר, ירושלמית שגרלה בבית אמיד, עם הורים משכילים, ולימודים בבתי-ספר מעולים. לא תשריר שרות לשמנת. דוגמה לקידום נכון של ילדה מחוננת.

דפנה בת 18. כמעט דוקטור

מאת אריה בנדר
צילומים: יצחק אלהרר, סקופ 80

דפנה קולר: בלא מעט מקרים חשתי שאני לא מוזנת טובה מחמורים...
18 דפנה קולר

עשרות באי הכינוס הבינלאומי למדעי המחשב בתחום מערכות מבוזרות שהתקיים ב-150 איש, מרדכי שרת, מנכ"ל משרד המדע והטכנולוגיה, וד"ר אריה בנדר, מנכ"ל משרד החינוך, היו שם. הם התייחסו אלי כאל קולגות ולא כאל ילדה, מין יצור מארץ האנושות. אני אחת לא עשתי עניין מכך שאני רק בת 18. אצלנו בארץ מתייחסים אלי כאל תופעת טבע ומשפטים עניינים בתרומה כשמועדים על הישגים המצוינים. אבל אני לא יודעת מהמאמרים. לי משום דבר האמון התנאים והמחל למדען את מערכת הדינאמיקה הקשיחה שלנו, שבוודאי כלל מנסה - ולפעמים מצליח - לרדא כל שביב של מקורות.

דבר דפנה קולר, בת 18, קוצת, שוחט כבר עובדת, לשש שנים, מסלול אינטרנטי כשאר בנות גילה בתחילת שירות החובה כבאלי. אבל באף מחלוקה וגם בגמר המבחין בינה לשאר הצעירות בבנות 18: היא ביהמ"ס התיכון סיימה דפנה בהצטיינות, בגיל 16 שנה לאחר-מכן, בגיל 17, סיימה בהצטיינות את לימודי התואר הראשון במתמטיקה ובמדעי המחשב, וכעבור שנה סיימה בציון 96 את לימודיה לתואר מוסמך למדעי המחשב באוניברסיטה העברית.

דפנה קולר: בארץ מתייחסים אלי כאל תופעת טבע, אבל אני לא יודעת מהמאמרים

הינך הממארי של רפנה, בתם של רב קולר, מוסמך למדעי החיים באוניברסיטה העברית וחשלים ריגון מורה לאנגלית באוניברסיטה, והיא נה כעת הלימודים הראשונה בביה"ס היסודי מחנכת זו למורה. שלושה שבועות כלכל הסטיקו כדי שנה הקצין טכנת א' הישר לכתוב ב, אבל זאת רק תבנית מלחמה עיקשת שניהלו הוריה נגד המורים והתבטלה נאף בתו ל נטעה המשפחה לארה"ב, שם נהה הבכ בשנת שבתון. בביה"ס בסטנפורד עברה דפנה חודש פסיכומטריות שלאחר-הן קבע ביה"ס כי טכנה של הצעה בתיכון, והיא שוב קפצה בתו, טכנה למחנה ט.

בסטנפורד התוודעה דפנה לראשונה למחשב וקולר, והיא שנה שנה כבר שלטה בשלוש שפות מחשב. הינך להנשיך בלימודים באוניברסיטה העברית עלה ער בתקופת סטנפורד. מוז כא לי לבר, לא שהורי לא על-איתנות את עצמי מרברת על כך ומן רב לשי שערב לגור בירושלים. אז זה נראה לי משום דיון ומסר. לא חשבתי על העובדה שאחיה ליהל נערה סן סטנפורד מבוגרים. משום דבר לי משעמם נמלים בנן עשורי התמטיקה נהגתי לקרוא ספרים למאה. אבא בביא לי מחיל ספר מתמטיקה שהוצמד שכלל בו היה הרבה מעבר. לרמה של הכתוב. גם עשיתי למדען עם תלמידי הכותנת הנבחרת, כך שלא רציתי לל טעם לשבת ולשתעמם. חשבתי שאוניברסיטה יהיה לי מעניין ונחמד. זה היה משום דיון שיש לי בראש, וכשהתעניו לירושלים אמרתי להמש משום שלמדתי בתיכון. שליט אטריסטיקה הצטרף לקמפוס של גבעתיים.

לוק לרפנה חגי שנה לשבעה את אביה, שלא חזרה כלכל מרציון שבתו בת הצי החבוש את משל המינימום לבסוף הוצגה. לשמחתנו הרבה ניהל מחלוקה ויהיה התיכון והנהלת האוניברסיטה נהנתה רבה לרציון שילדת בגיל תלמי לימודים לימודי התקלחית בתלמידה שלא מן המניין בחוגים לימודי המחשב ולמתמטיקה, כשאמר לי שבניין שנה באוניברסיטה ילק בחשבון רק לאחר שאשלים שנה באוניברסיטה.

א ת התקופה הראשונה באוניברסיטה כילדה במחיצת סטודנטים בוגרים. היא חזרה בחזרה מיוחדת במינה. בהתחלה זה היה כמו משחק, נסעתי באוטובוס להרצאות עם עוד נער מכלשר שלמד אתי מחשבים. אך פרש במשך. זה היה גורא נחמד כי היינו מאוחדים לשעוריהם ויהי מין ביף כזה. לא הייתי לימודים ברצינות יתירה ולא היה לי שום קושי להתגבר על הסינוור בחומר שנבע מכך שהתחלתי ללמוד רק באמצע השנה. בתור ומן קצר התגברתי על כל מה שהתחלתי להתחיל לא בגיל לך שאנחנו שם. השתדלתי לא להתבלט. לא בגיל גילי הצעיר, אלא משום שנה משנה שכאשר אני לא אוהבת לרדו הרבה גם כשיש לי מה לומר. בשנה השניה כבר למדתי בריצנות רבה יותר והפסקתי להתחיל ללך כאל משחק למעשה כבר הייתי כסטרטגית לכל רב.

רפנה לא נתקלה לרבות, במגמות שילוח מנהיגיה לסלסל הלימודים בתיכון או באוניברסיטה.

"היינו עסוקים בלמשוך אותה אחורה, כדי שלא תרוץ מהר מדי"

1 פריווילגיה גדולה לגדל ילדה כמו דפנה. אמרת האם, דיצה קולר, "המיד שואלים אותנו אם אנחנו דחמנו את דפנה ולהצנו עליה להשיג הישגים. אבל האמת היא שדפנה רצה קדימה בכוחות עצמה. הייתי אמרת אמילו שבלא מעט משנות חייה היינו עסוקים בלמשוך אותה אחורה, כדי שלא תרוץ מהר מדי. המיד השיגה את בני גילה. כשהיתה בת שלושה שבועות עשתה כבר מה שעושים ילדים אחרים בגיל שבעה שבועות. בגיל ארבע כבר קראה שוטף. את שנותיה בגן הילדים היתה מבלה בקריאה. הגננת אמרה לנו - קחו אותה לבית-הספר. בבית-הספר אמרת לנו חמורה שהיא יודעת מה תבעית של דפנה. הם החליטו לוח כאל בעיות. השאירו אותה בגן בשנה שלאחר-מכן היא עברה מבחנים פסיכומטריות שבהם נמצא כי יש להקפיד אותה כחה. ביה"ס עשה זאת באידיצון בולט."

את התאוצה הרבה ביותר קדימה עשתה דפנה במהלך שנותיה בארה"ב. "למי שובנו ארצה קראו לי לפגישה בהנהלת בית-הספר בסטנפורד, ובקישו שנשאי שם את דפנה, כי הם יכולים להעניק לה את כל התנאים המתאימים. אמרו 'לא תודח'. כשהיונו ארצה, התעוררה השאלה היכן היא תוכל לקבל את התנאים הטובים ביותר בארץ, ואז עלה בהדורה הרעיון של שילוב תיכון עם אוניברסיטה. תחילה דיברנו על כך שדפנה תלמד במחלקה ללימודי המחשב שלא לשם קבלת תואר. הצד המורמלי לא עניין אותנו. אבל אחרי-כן אמרנו לה שאם היא כבר שם - מדוע בעצם שהלימודים לא יחשבו לה במניין שנות הלימודים לתואר אקדמי."

דיצה מעידה על בחה שהיתה ילדה רגילה. אמר לא יולדת ילדים של אחרים. אבל דפנה התפתחה בצורה נורמלית. המיד היה לה בחירות, ותרומתה בלימודים לא באו על חשבון חסך משלי מלחמה. אנוס ותייחסנו להצטיינותה באל דבר שובי משום שנה אביה סיים את התיכון בגיל 16, והאנוס בזה משנה שקיים במשפחה כמו כל אמא יהודית או רוצה לראות אותה מאושרת ודוידה לך טוב. בחיים אנוס מורים מאושר לאוניברסיטה העברית. אל התייחסות שהופינו בקבלת בתנו ללימודים, והיונו ממליצים לכל חורה שמגדל ילד מוזנת לנסות להעביר את ילדיו למסגרת האקדמית. תקנו האוניברסיטה מאפשר שליטת ולדים מצטיינים על תקן מיוחד, וכדאי לרונם לנצל זאת ובכך להשיג מלגות ותקופות ארוכות ומיוחדות של אומללות.

כלי גילה הצעיר. גם בתיכון הברילו שתיים בני לבין בני כיתה. אבל זה הברל שכלל לא הוריש משום שכאופן טבע אדם מסוגל לעצמו את התנהגות הסביבה. לא חשתי לא בקנאה ולא בהתרחקות. באוניברסיטה חמיר נשארתי לרוב, אבל זה לא הפריע לאנשים להיות ידידים טובים שלי, לעשות יחד אתי את התרגילים במחשב או סתם לשבת ולדבר. לרוב ריברנו על נושאים אקדמיים נושאי חשיה המקבילים אל תלמידי מדעי החשב. לא היו לי קשיי התנהגות מבחינה זו, משום שאני מכירה מעט מאוד אנשים בני גילי. לרעתי גיל זה לא עניין בתרלוגי אלא עניין של אושי. אני מכירה צעירים בני 35 וקטנים בני 14, אני מעט לא חשתי ידבאת דפנה מבחינת הברות; אם כי אני מכירה בעובדה שאני כן בתוקף תמיכות המיוחדות שלי.

החיים הטיבו עם דפנה. בית אמיד, הורים משכילים, אוירה תרבותית, בת-ספר מעולים - תשריר שרות לשמנת. עם נהניו פתיחה כאלה ועם כישוריה האקסלקואליים אין פלא שהתקדם באים לה (המשך בעמוד הבא)

(תמשך מהעמוד הקודם)

בכלות. נכון, כהרבה מקצועות בתיכון לא הייתי צריכה להתאמץ. בלא מעט מקרים חשתי שאני לא מותאמת טובה. מהמורים משום שהינני התנהלה ברמה של שווה בשווה. היו אפילו כמה מורים שחששו מפני, ואולי בשל כך התנגדו לאפשר לי ללמוד באוניברסיטה במקביל ללימודי התיכונים. למקצוע המתמטיקה, למשל, הייתי מקדישה אפס זמן, פרט לזכרונות שהיו חובות. כרוב המקצועות למדתי רק לקראת הבחינות. בספרות הייתי מקדישה רבע מהזמן שהקדיש תלמיד אחר לניחוח כלורה מימי הביניים, והייתי מוציאה חוצאת טבוח פי ארבע מבנה.

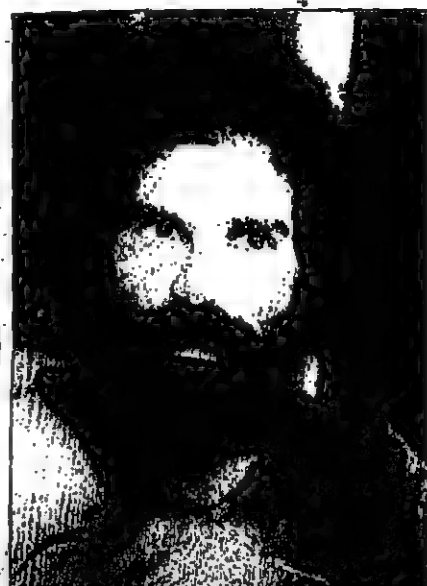
כמה חוששת מהדורש שעלול להוציא אצל אנשים דרים - הרשם שבצעם יש לה שפה משותפת רק עם המהפכה, ושעולם הנושאים שלה מורכב מנושאים, בייסוס וחזיונות מתמטיות סבוכות אותו הוא מציגה במרחקים חשוכים של טפירות מאובקות. אני בסך הכל יצור חברותי, היא מעירה על עצמה. אני אוהבת כללות, לטיל, לקרא ולעשות מה שבני נוער אחרים עושים. אני אוהבת לקרוא המון, ספרים באנגלית. הספרים החביבים עלי במיוחד שייכים לספרות האנגלית הטובה של המאה ה-19. אני גם אוהבת לקרוא מרע בירדני. הקריאה באה לי בגלים. לפעמים אני יכולה לקרוא המישהישה ספרים בימי כקולנוע אני אוהבת כל מה שאינו מוגזם, וגם את סבין שפילברג ומרנטי פייטון. אני גם מתה על המוסיקה של ג'נסים, שלמה ארצי ושלום חנוך, אבל אין פעם לא הייתי גופית. זה לא מתאים לי. מעולם לא הייתי משועבדת לאיש, בורא לא לומר.

רפנה אינה שונה בהפקעה והיצונית מבנות אחרות בינה. הפעוה אפנים "ירושלמים" מעט ובהלאכיב כבר היו מי שהיה אותה כאחות שבאה מהפרובינציה. אבל היא מסופחת, נאה ונשיה. התנהגותה נחרצת, ניסיונה מרדניים ונראה שניגוד לרבים מבני גילה, תסירות החיים שלה מוגזשות. הישית בתחום הלימודים לא הבחירה ממנה את בני המין השני. בא נאמר שעד היום לא נתקלתי בבכורה בתחום זה. אם משהו בורח מבני, סבין שהיא אינו שחה שאכיר אותה. עד היום לא הייתי לא בעיה למצוא אנשים ברמה שלי, שאתם אני מתייחסת ומתחברת. ישנם מספר אנשים מוכשרים בעולם. בחברה של רוב המורים בוגרים מבני כארבע שנים יותר, אבל זה לא כללי. פשוט צריך שהתהיינינו כימיה. אני לא בוחנת אנשים על פי גילם הבוגרולוגי, וגם לא מתנהגת כך בעצמי. בתיאסרון אני מתנהגת אחרת, ובעת טיול בארץ קלט אני משתובבת כנערה. זו התנהגות שאפיינה רבים, לא רק אחי. אני יצור נויקנפורטיסטי. עושה מה שבראש שלי.

רפנה מוצאת עניין רב בחייה עתה. העתיד פחות מעניין אותה. אני לא חותרת לקראת משהו מוגדר ולא שואפת לשום דבר מיוחד. אני מבדילה בין תוכניות למסורת. כרגע, התוכנית שלי היא לנגזר את הדוקטורט במדעי המחשב, וכן ללמוד אנגלית ומסטיקה. אין לי "ערים" בחיים. רק אהבתי. כנר שאני רוצה קריירה מקצועית. למד לי לשחק רצפות בבית כשיש לי מקצוע של חתשוב שאני מסיימסית. להפך, לדעתי העולם יהיה יותר כשלא כולם בו דומים. אם קיימים שני מינים שונים, מרוע צריך לטשטש את ההבדלים שביניהם. אני למשל חושבת שתופעת הגנאלמגנוז, אותה צורת התנהגות שכמעט פסח מן העולם, רק מייפה את החיים. אני חושבת שכל אשה צריכה למצוא את מקומה, ומקסימלית בבית. כשנספת רצונות, בעת ששוחחתי עמה ציפתה רפנה בריביות לתקופת שרונה הצבא. נמצא. הייתי רוצה לעשות משהו מוצי, שאפשר לי לתרום מהרע המקצועי שלי.

היא מרעית לעניין רב שהיא מועדדת ולתגובות המשתאות לנוכח העובדה שבגיל כה צעיר הספיקה להשלים שני תארים אקדמיים, אך היא מסיבה לתנחיתם אל עצמה כאל ילדותיאל. ישנם הרבה אנשים שהיו מסוגלים לעשות מה שעשיתי. זה שהם לא עשו, לכך, נובע מהעובדה שמערכת החינוך בארץ מנסה להכניס כל שנינו וניצון של מקוריות. אני התנסיתי בזה במשך המש שנות לימודי בתיכונים. היסודי ממש סבלתי, שם, אחרי היו צריכים להילחם

"לביה"ס נוח שכולם יישבו באותה מגירה"

ד"ר נתן ליניאל. "הגיל לא משחק תפקיד"

כאלה. כאן, תגיל באמה אינו משחק שום תפקיד. ד"ר ליניאל תומך בעידוד התעסויות וחולק על מי שסבור שצריך כוח ויהיה אסטרטגיה. הוא מתנגד להקמת בתיסמו מיוחדים לטנטים. לא צריך להפריד את המצטיין מבני גילה, כי חדרב חשוב להתפתחות התעסויות. אבל צריך לאפשר לו את המסגרת המתאימה להתפתח בה. כמו תלמיד מיוחדים בשעות אחה"צ, או השתלבות בלימודים באוניברסיטה. אשד לדפנת קולר, ד"ר ליניאל אומר כי עתה חגיגה שלכל כוח שבו. היא צריכה לקטוף את האינטליקציה. לכן היא תוכל לקבל במהלך עבודת הדוקטורט, שכן חשוב, לומר, כי הצטיינות בתחום המדעים מצדיקה גם חסון נמשי - חדרוש כדי להתגבר על התסכולים הנובעים מהרשרת הארוכה של כשלונות קטנים המרדמים את שדה המחקר.

ל"אדם עם כשרונות מדעיים כמו אלה של דפנת קולר, ביתהספר הישראלי במחנותו הקיימת הוא בובון זמן אחד גדול. חאנשים המוכשרים הם אחד המשאבים החלומיים והצנינים ביותר שלנו, אבל מערכת החינוך הקיימת, עד לאוניברסיטה, אינה בנויה לטפל בהם". אומר ד"ר נתן ליניאל, מרצה למדעי המחשב באוניברסיטת העברית. קורסים למדעי המחשב, שהוא הועתק אלינו לפני כחמש שנים, זה באמת היה חורג שמצאנו במחלקת מחשבות ילדה קטנה כזו, אבל אני לא רואיתי בכך שום דבר יוצאדופן. לי במרצה לא מפריע אם מולי יושב ולד בן שש, כל זמן שהוא יכול להבין מה שאני אומר. ההתייחסות לדפנת הייתה כמו אל כל תלמיד אחר, וחלל אבן היה טרנדנותית טובה. צריך להבין שדוקטא במקצועות המתמטיים חששוני מתגלה בגיל מוקדם. זו עובדת ידועה. משמים, למשל, על המתמטיקאי הגאון קארל פרידריך גאוס בן חמאה ה-18, שכבר בהיותו בן שלוש גילה שגיאות בחשבוניות שעשה אביו. בגיל ארבע הצליח למצוא בעצמו את הדרך כיצד לחשב את סכום המספרים בין 1 למאה בתוך 2 דקות. חכשדון במסגרת הגאון פרידריך גאוס, אבל קם וממל על היכולת האנליטית של ואינו צמוד בחברה לתחום התפתחות הנפשיות. אצל השאלה הקרדיוולית היא מה עושים עם הכשרון הזה. חדרב חבי קל, וכך נוהגים מורים רבים בארץ, הוא לרוב אותו. לבית הספר נוח מאוד שכולם יישבו באותה מגירה".

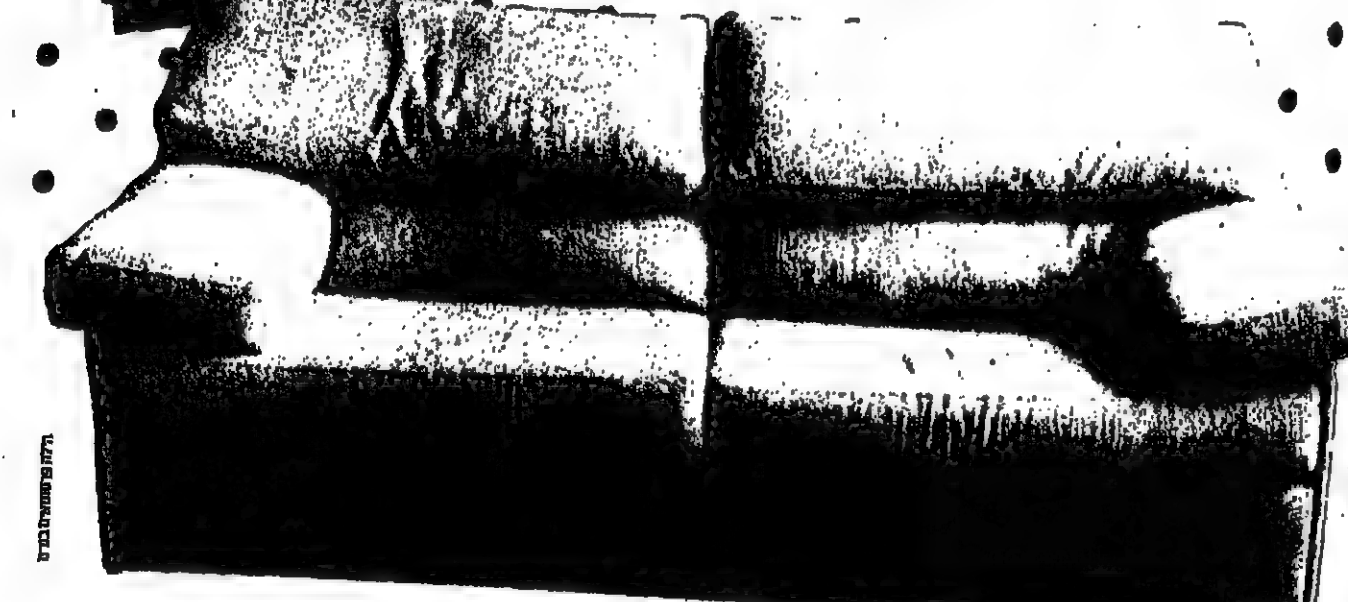
ד"ר ליניאל סבור כי בשנים האחרונות חלה בארץ התקדמות מסוימת בהתייחסות לנושאים. "הוקמו עשרות תלמידים לנער שוחז מרע שמלחחים מאוד ומספחים מוטנציאל אדיר. אבל עדיין אינו סבור שנעשת דיו. ישנו אחוז מסוים של בני נוער שיכול ללכת בעקבות דפנת קולר, ומשום מה לא מגיע אליהם. אני זוכר שבעבר, לימודי חתיכות בתחום התפתחותי, מתמטיקה, היו בנות זמן, כל הזמן טוחנים עם את אותה העיסה. למח שלומדים שם אין כל קשר למתמטיקה אמיתית. באוניברסיטה יושבים אנשים שעושים מחקר ויורעים את המדע נראה באמת. המערכת האקדמית לא רק מתחלה אלא גם רוצה לקלוט תלמידים מוכשרים.

עם המורים כדי שאפשרו לי להתפתח. הבעיה היא שבארץ קיימות תוכניות ליסול בילדים חריגיםבייחתיים, בעוד שאין תוכנית כלללת לטפל בחריגים מסוגי. מכערת כפי שהיא קיימת וזמן, לר מכשר חולך לאיבוד. המורה חולכת כרוב המקרים בקרב האסיר ביותר, לפי רמת החלשים. חילר המוכשר אינו יכול להתבטא כראוי והוא מתנוון, או מתחיל להציא את האנרגיה הנצרכת בו לכיוונים שליליים, כפריע או מספיק כלל לחשוב. קיימת מסגרת של נוער שוחז מרע אך זו מסגרת קטנה, מצומצמת ומקומית. ומה קורה אם להורי הנער אין הבקו לשלוח אותו למסגרת כזו?"

היה מול משום שהורי עזרו לי לפרוץ את חומות מערכת החינוך. ילדים אחרים פשוט מתנוונים, והמדינה מאבדת אותם. ישנם עוד נערים ונערות רבים עם נתוני פתיחה כשלי, אבל לצערי, במחנות הנוכחיות, משהו כמוני עדיין מהווה קוריה. נושא לתכנת כעט. בכתב ב' המורים אמר לאמא שהי ילך. הם התנגדו לכך שיקציצו אחי כנה. חורים אחרים היו מוותרים, והילדים המוכשרים היו נשארים אסללים. זו נושה שהמדינה לא מסקיעה כאן את המשאבים הנחוצים, משום שאין מנוח העתיד. חינוך אליטיסטי לא מחזיר את רפנה. כולנו שחים, אבל לא כלנו אותו רבר. אנוחל את חוצר של פסיצור. אאלנו מרכים נמהרנבנה על אינסטרציה. אבל האינסטרציה חופכת. כל כל הכנה לפחות מוכשרת. נקודה. נכון שאפשר וגריר לעורר את המוח מוכשרים כדי שגם הם יקבלו בגרות, אך מרע

זכרונות במחקר הראשון בתערוכת רהיטי ישראל 87

שב טוב ובהנחות ענק
עד 35%
עד נמדמלא
פתוח במוצאי שבת

שב טוב
רהיטי ליך - דח' דבוטנסקי 28, רמת-גן, (מול עסיס) פתוח במוצאי שבת

רהיטי ליך מזמינים אותך להצטרף לזכיה ולהינות מהנחות ענק - עד 35% על מערכות הישיבה בריפוד עור ובד ומבחר הרהיטים היקדתיים שהוצגו בתערוכת רהיטי ישראל 1987. בוא לבקר באולם התצוגה של ליך ותתרשם מרעיונות חדשים, עיצובים מגניבים מהסגנון היקדתי ומאיכות העבודה והחומה. הספקה מיידית וההנהגה כולה שלך.

מלך ישראל

הגיע הזמן לפקוח עיניים מים לא רק ביד שמיים

הסיבה האמיתית לצורך בקיצוץ מכסות המים היא לא הבצורת של השמים - אלא בצורת התרשייה של אלה העוסקים בנושא חיכוך המים, אומר פרומסור אריה איסר מאוניברסיטת בן גוריון בנגב.
מתחת לאדמת הנגב קיים מאגר מים עצום, המכיל כ-70 מיליארד מטרים מעוקבים של מים המתאימים לשימוש חקלאי.
מהגליל וזרמים עשרות מיליוני מטרים מעוקבים של מים-הים ללבנון ומשם לים, אפשר לחפץ אותם ולנצלם.
בירמון וזרמים מדי שנה עשרות מיליוני מטרים מעוקבים של מים שטמונים הנצעים בסוף הדרך לים-המלח.
כ-200 מיליון מטרים מעוקבים של מים קולחים שאפשר לטהרם - וזרמים לים וגם מהמים אחוז ואת סביבתו.
אלה רק אחדים מהמקורות היכולים לפתור את בעיות המים של ישראל, של החקלאות ושל, אם לא תהיה, בצורת תושביה.
דבר אמרה רחל המשוורית: האמנם יבצר לגול את האבן מפי הכארי?

אל תתן לחקלאות למודאן

החקלאים בישראל

* בהוצאה ביום עיון מטעם משרד החקלאות, אפריל 1986.

השכמטריסטים

ד"ר יושע שכטר, חיונו: מי יכול לדבר
לחמש-מאות איש?

שכטר עכשיו

על דת ודתים: אם מגדירים אדם דתל כוח שמאמן שיש בו משהו נעלה או אי דת, וזאת השולחן הערוך הוא המדר, או אינו דת? על הריקנות בחיים: לא מונח דתי עם אשתי בתאטרון והקשבו לשיחות האנשים. הנינון מתבטא בצליל: דוב גוי אדם, למשל, נוסעים לחז"ל לא מתוך עניין אמיתי אלא מתוך מחלה, כדי שיוכלו לספר לחבריהם.
• על הסגנון הרצוי בחינוך: אני לא חסיד של דמוקרטיה גדולה בחינוך מן העולם המשועשע שאנשים לא שווים מבחינה נפשית. זה הוח אסון אילו היה שווים נפשיותי בחינוך.
• על טעות קטנה: שאלו אותי כמה וולמדיה באים אלי, אמרתי 8-7. נדחמו. חשבו שיש לי 500. מי יכול לדבר עם 1500?

האידיאלים שהאמנו בהם, סיפוק בעבודה המיד היה חסות, אבל היום הסיפוק האישי חשוב יותר. השיקולים נעשו יותר אישיים ופחות לטובת הציבור, ולא בשביל זה באנו לבאן. ישנה גם התרחקות מהחוויה הדתית יש ודבר אכזבה. גם אכזבה אישית. חשבתי שיהיה לי כוח להשיג יותר מבחינה אישית. לא הישגים פיזיים אלא הנדולה היתה שאנשים מבקשים לרדת איד להתמודד עם הרעיונות מהי הוויכוח, ופה אין לנו תשובות. זה דבר שצריך למצוא בלעדי שכטר. כל אחד נעזר בטכניקה הנראית לה מריסציה גוררית, אלכסנדר, אבל למעשה, לא מצאנו דרך מעשית לממש את הרעיונות הילדים, כי ברמה לי, רחוקים היום מהמאמרים והרעיונות של שכטר. אנחנו מעולם לא חשבנו שצריך לכפות עליהם ערכים. הם צריכים בעצמם לקלוט את הדברים שהוריהם והסביבה מקיימים.

על כך אמר חיון שכטר: מה שקרה בידיהם זו התבוללות. יש שם עוד מה דם ובר רעיונות אבל אין לומר שזה משהו מיוחד. אני לא רבי ולא חזן. תמיד נהתי תשובות, אבל אלה לא היו תשובות רגישות, אלא נסיונות. למשל, בעניין חקלאות הלא-אורגנית שבבטח מסעמי שישל כלכלי, נהתי תשובה חובנית.

יחדה אגמור: במובן מסוים אשקר לומר שאצלו בידיהם יש ותרומות מהסיוע והיצו של האידואה השכטרסיות. אבל לפחות, אצל חלק מהאנשים התרחשה הפנמה של אותם רעיונות. בגיל עשרים חשים הכל באופן רגיש, רגש. יש תחושה

שאתה הראשון שמגלה את העולם. כשמתבגרים נוצרות שתי אופציות: או ששוכחים מכל העניין, או שזה הופך לחלק מרכיבי של האישיות. ביורפת יש עריון הקנה של הרעיונות. באופן היצוני זה בא לידי ביטוי בבנייה, למשל. אנחנו דיברנו על איכות הסביבה עוד לפני שהפכה מסבך עובר לסוחר. מעולם לא בנינו גגות רעפים, כיוון שיש להם צביון של כפר אירופי. הרעיונות גגות שטוחים שמתאימים לארץ ישראל.

יעקב עזרני: בתקופה שמצבנו הכלכלי היה קשה, המשכנו לספח את הגוי. הוא תמיד היה בסדר עריפות גבוה. מנגנון הריחוק בתלים צנע מאור. ביחס לחינוך הילדים מנסים לא להכניס אלמנטים של כנייה. אנחנו נגר שוקולד, למשל, אבל אם ילד רוצה אנחנו נותנים לו. זה מתבטא לא רק בשוקולד.

אמנו ברצני: שוב את הרעיון לפני העלייה לירופה, חי היום בתל-אביב. רעיונות כאלה, הוא אומר, לא יוקמו ליישום. הרגע בו הם נחוצים הוא הרגע של הצמיחה הפנימית. תחביות בגרעין היתה תחביות מרכיב בחיים. תחושה של תחילת חיים, שחניטה חיי את יסוד המשמעות של היה קיים בהם לפני כן. הרעיון היה סדנא ליימוש עצמי ולבשלות נפשית. היתה צריך לתפוס בעולם לא רק מול אנשים, אלא גם מול עצמך.

אילן עמית: שנה הוא פרש לפני יורפה, אומר: זו היתה הרפתקה מרתקת לא פחות מההרפתקה שהעניקה הזקופה החלוצית לאנשיה. היה לי מול יוצא מן הכלל שנתלח בה חלק זה נחון חותם לכל החיים. מסוג הנכסים שאף פעם לא עוזבים אותך. גם היום נשארו לי הטעם והרעיונות. כל חיי המשכתי לחפש ולהלכס.

תחושה של חיפוש והתלבטות לא מרפה מתלמיד שכטר גם בגיל חמישים. הם מחלבים אפילו בחיפוש המלים הנכונות לכינוי התחושה הזאת. כמה מהגדרות ששמעתי: "לא לשקוע בחיים", "להמשיך לשאול שאלות, לחפש תשובות", או זה של אמנו ברצני: יש שתי דרכים לספח במחלה. אחת - לצעום את הענינים חזק, השנייה - לפקח אותם עוד יותר. ואף אחד, אפילו שכטר, לא בחר לך את הדרך. זו רמת המופשטות שצריך להתמודד איתה.

כשהם מדברים על כך, שלושים שנה לאחר סגירת הרעיונות בסלון הדפאי של שכטר, לא עולה אפילו ברל של חזק על שפתיהם. הלהיטות לקראת ולהכיר כל דרך המכריה על מציאת משמעות חיים, שמוחה עם תהיית-נעורים, לא עברה עם הגיל.

הקשר ביניהם וכן שכטר אינטנסיבי פחות את עריון קיים. גם ילדיהם מבקרים מדי פעם את מורה-הדרך המשפחתי. בביתו של שכטר כבר לא מתגוררות קבוצות תלמידים. לאחר שפרש מ"היראלי", היה מפקד על לימודי התנ"ך במשרד החינוך ומנהל הסמינר למורות בחיפה. בנו החדש הוא מורה שם. ומן רב הקריש הבן לכתיבת הכיכילוגרפיה של כתבי אביו.

שכטר עצמו ממשיך לכתוב מאמרים בכיתו. תועידך עריון מתרפקים על דלתו. "באים אנשים עם אלף שאלות. אני עונה על שלוש".

מהספרייה הוא שולף ספר קטן באנגלית של דניס תורן הון, היפאני מוטקי. את הספר קיבל שכטר בהשאלה. "הייתי קונה אותו", הוא אומר, "אולי את יורשת אישה אפשר להשיג אותו".

אזרחי יסר על יחזי שהיה ביושלים וכשחזר לעיירה, שאלו אותו, זו ראיית את אבוחל המערבי? כן, הוא ענה להם. ואין זה התעניין, והוא ענה להם כמו כל הבתלים המערביים. מהיטור חזק, אומר שכטר, ניתן ללמוד ששום עניין לא מוביל לקבוצה מסוימת.

ואולי צדקו האומרים שאידיאלים אינם ביישום? אני שואלת.
לא, ולא, עונה שכטר, "כל אידיא אמתית היא ביישום. רק האדם אינו תמיד ביישום".

מיכל קפרא

מחפשו 23

קהלני מִיִּזֵּר לִדְרוֹר

עצבים שלי
פלדה

דרור קהלני, בן של אגדה חיה שלא אוהב ולא רוצה לחיות בארץ האגדות. אחרי שנח מקורס טייס, בחר לשרת בחטיבת השיריון שגידלה את אביו. אמא התנגדה ובכתה, ולא עזר לה. לפני שבועיים סיים בהצלחה קורס מפקדי טנקים. מצפים ממנו שיהיה טוב כמו אבא. הוא לא בטוח שהצבא זה חלום חייו. שיחה עם האב והבן.

מאת סמדר בת אדם
צילומים: שמואל רחמי

שבנו כאן, ככה בסלון, ואבא אמר לי: אני רוצה שתהיה קצין בישראל. דרור קהלני מתייר, נבון, מודע וזה נראה ככה דימיון רב המורגש בעזרת סימני ההיכר המיוחדים, המבט, גומות הלחיים והחיוך. החיוך הירוק, אלא שברור יש משהו נוסף, העורם הדינמי שירש מאבא, והמבוכה. הפאנום מסביב לאבא - זה טוב בשביל הספרים שעשו ממנו אגדה, לא בשבילי. לא הסיפור על לידתו באותו בית חולים בו היה אביו מאושפז עקב פציעתו במלחמת ששת הימים, וכיצד גילגל טליק האלוף בני דוד את מיטת מפקד הפלוגה הפצוע שלו לעבר אבא היולדות, לראות את הרך הגולד. גם לא המעשה כתיקון גג ודעמים של ביתם ערב מלחמת יום הכיפורים והסלפון והדמטי של יאנוש המוש המועיק את אבינדר המגיד לעליה האפורה לרמת הגולן.

דרור לא יאבד את זה. בן 19, בן של אגדה חיה, שלא אוהב ולא רוצה לחיות בארץ האגדות. בשקט יכול היה לחלופף את ריצ'רד גיר בחזית של בגות העשרה, אבל כרגע לא זה העניין. לקראת הראיון חפס מתאום "דגלים קדוח". נכון שהסכים לראיון, אבל הוא יודע שזה הרכה בגלל האבא שלו, ולא מעט הודות למיתוס. הוא גם יודע שקורים דברים ושהוא מייצג את דור הדמטור, אבל מה שאכפת לו באמת זה מה יגידו החברים.

24 ספטמבר

דליה קהלני. אשה של לוחם, אמא של לוחם.

דרור הוא אלקטרוני במקצועו, ואני קוונטית שילך לצבא עם בני הכיתה שלו. שמחתי כשחלף לקורס טייס. אחר כך, כשהוא נשד, נתנו לו כמה ימים לחשוב לאן הוא רוצה ללכת. הוא רצה לשיריון. לילה לפני שהיה אמור להודיע על ההחלטה שלו, לא היתה לי מנוחה. התחמכתי במיטת. לא יכולתי לישון. באחת בלילה חזרו אותו. הטחתי בו את כל מה שיש לי. אמרתי לו שאני איבדתי במלחמות שני אחים, ואבא שלו איבד את. אני לא רוצה לאבד גם בן. אבל הוא אמר: "אמא, אין לי מה לעשות. תצטרכי להבליג. אני לא משנה את החלטתי".

בבית, דור לא עזר. אף פעם לא ניסיתי להשמיע עליו בצורה כזאת. אהנו ממש חברים. מגיל צעיר מאד הוא לקח עליו אחריות של גבר בבית. ממש יד ימיני. הוא זה שנסע איתי בפעם הראשונה לחל-אביב באוטו. בדרך כלל יש בינינו הבנה מלאה. שום קונפליקטים. אני לא יודעת אם יש לו מוטיבציה כמו לאבינדר, שמאז שהכרתי אותו הוא מלא בטחון. חשוב לו תמיד להצטיין, להגיע למשור.

אם אבינדר אכן השמיע על דרור, אז לא במודע. עקרונית, דרור חומשי להחליט כמי שהוא חושב. אבל נדמה לי שיש איתה לחץ תת-הכרת. בשבילו השיריון, החטיבה, זה ההמשך הכי טבעי. הכי הגיוני. לי קשה עם ההחלטה הזו. במיוחד בגלל הדברים שעברתי. אני רוצה להאמין שבתום שלוש שנים הוא ישתחרר, אבל אני יודעת שזה לא מה שיקרה אם ילך לו...

אבינדר ודרור קהלני, האם דליה, האחות והאם ברקית. כלל שהדברים תלויים בדרור. הוא משתדל להסתייג את עצמה מהחלטתו.

(המשך מהעמוד הקודם)

הציבו אותו בחטיבה ובגדיו שקלני האב גדל בו, לחם אתו ואף כתב אודותיו את ספרו על מלחמת יום הכיפורים. זה שנתחיל בתיקון גג העצים, דורר גדל עם הגדול הזה, שיהיה חלק מציבתו, ממשפחתו, בתור ילד הוא בילה שם הרבה שבתות. את הימנו והחטיבה ירדע בעליפה כבר בגיל תשע. וכל זה כשבילו היה סיבה מספיק שלא להעניק לו מריבוליות מיותרות. רוצה להיות חיל פשוט שואך במסלול בנות לא מזמן קבל את אות-הטנקיסט וגם ציפור, אבל רק בזכות ההצטיינות שלו בקורס. המפקדים שנותנים את הצ'פרים הם לא מהזמן של אבא, אז אני לא חושב שיש עם זה עניין... זה היה בקורס לסנקיסטים בשבוע שעבר סיים קורס מפקדי-טנקים. בטקס היום סקר את המסדר ציון בכיר. הוא נעצר ליד דורו ושאל אותו אם לדעתו הוא מוכשר לפקד על טנק.

כן אבא, השיב החניך לסגן מפקד מפקדת כוחות השרה, תא"ל אביגדור קהלני.

כה שדרור יודע שמאחר כמותו מצפים ליתור, וחושב שה טכני. לכן ישתדל להגשים את הציפיות וגם לשמור על פרופיל נמוך. איר עושים את זה באמת משימה קשה. הוא יעדיף לבלוע כל סיפור שיכול להעיד כמה לא נוח להיות הברשל. אם חילט בסופו של דבר לחקת את אבא או ללכת בכיוון שונה, זה כבר סיפור אחר. אני הרי מבין את הדור השני, אך זה להיות בן של אבא שהוא איש צבא, שמעטם אי פעם הוא לא בבית. אבא של שבתות, מבין גם את הספר הזה של לכובר רידה עם אבא לאן שהוא משרה. לא יודע אם איש-דבק זה הדרך שלי. אולי כשאעבור את השלב של חייל פשוט אראה את הדברים אחרת.

כמוכן שפה ושם הוא נתקל באחד הוותיקים שזוכרים אותו וברגע ראשוני לא יודעים שזה הוא. למשל נסים, הספר הגדול. טיפוס ידירות, קושר שיהיה עם כל חייל חיש. והיאול עם דורו הלק כשר בכה.

- נו, חיל, מאיפה אתה
- נמצאנה
- ואת קהלני אתה מכיר
- מכיר
- שמע, זה גבר זה אתה יודע שאני באני לגלח אותו אחרי הפציעה שלו. חבר אמיתי. ממש נקשרנו. אפילו בברית של הבן שלו הייתי.

**סא"ל א. המח"ט:
את דורו בודקים פעמיים**

במלחמת יום-הכיפור הייתי מ"מ צעיר ללא שום ניסיון. אביגדור היה המג"ד, עם חנושיו של ששת הימים. אחת הייתה המומים ממוכנות שלו להתמודד לאחר שנעבר את החוויות הקשות ביותר שטנקיסט יכול לעבור. כעני הוא דוגמא של מפקד גם מהבחינה החברית, גם בצורת הטפול באנשים, גם מקבל החלטות נכונות.

על דורו אני יכול לדגום את מה שכבר אמרתי לאבות לדעתי הוא יותר טוב. לאביגדור היה הסיפור. איך נודד מקורס קצינים, נמר בלתי מנומך. דורו בנותיים עושה את המסלול באופן משובד. מקפיד לשמור בשקט. על חושף של אבא. עובד יפה. קיבל כמה צ'פרים. של חייל מצטיין בהכנה לקורס מפקדי טנקים. אבל כל הצטיינות זה בזכות ולא בחסד. כי את דורו בודקים פעמיים. כך שאם תוא מקבל יום מיוחד, זה דווקא יום מות. טוב. מעמדות בפני טנקיסטים גבוהים וירודים. ממנו יותר. לזכותו יאמר שהוא מאין אדון.

אני מצפה שאחרי הקורס תוא יחזור לחטיבה. אצלנו שומרים על חוזרת משמחות. שמהם לקבל בנים של ואחיש של לוחמים שהיו בחטיבה. זה תורו הרבה לנאותות ולחירות. הוא צריך לדחותם קצת בשביל זה. ואני חושב שהוא יתחמם.

- אני הבן שלו.

דורו: מגיל צעיר מאד הבנתי שאבא שלי שונה ושהוא עבר דברים אחרים. כבר כתיבת הספר ביקשתי ומדי שאבא אתו לספר סיפורי גבורה. לא אמר, לא מנסה. בקורס מפקדי טנקים, שאלו אותנו מי מבין משהו שעבר חוויות לחימה וידעה מוכן לבוא ולספר. אני לא

דורו ואביגדור קהלני: התעניינות של הבן זה בוכתו ולא בחסדו של האב.

הנבחר, אבל זה לא לוקח יותר מרקה עד שמישהו נוכח ואומר מה בקשר לקהלני. קרה לי גם שנכנסתי לאיור נחות בסדרה ומישהו ראה את הנז של תחטיבה ותחיל להסביר לי למה צריך להתגאות בו. אז את מי הוא מביא לי בתור דוגמא כמובן את אבא.

כסלון של משפחת קהלני, האב והבן לובשים מדים כדי להצטלם הבן והנכד אם להבטג לתמונה השלישית עם הגזירה, לא באושר.

- לראות את הבן עם הנז תהנה התגיבה של אבא עושה משהו לבנאורא.

אביגדור קהלני: בשבילי זה מאד מרגש, אבל בעיקרון אין אצלנו בבית חינוך לצבא. כשקיבלתי אלופ-משנה, דורו אפילו לא ירד להבחין בדרגה. עכשיו מעניינות אותי חוויות שלו גם מוות של אבא וגם מוות של מי שהתרחק מאותו מסלול. לשמוע את הסיפורים שלו, והתחושות הקשות, החוויות שעובר חייל פשוט - כל זה מחזיר אותך עשרים שנה אחורנית. יש גם רגעים מיוחדים כאלה, כמו עצרת הכוכב ערב יום העצמאות. בחטיבה מוכרים את הנושלים פעמיים בשנה. במסע האחרונה דיברתי אל הדרים השכולים, וכשיימי המג"ד אמר: טוב, שמעתם את קהלני הגדול, וכשני תראו את קהלני הקטן כמשמר הכבוד ליד האגודתה? בשבילי זו הייתה הפתעה. אבל גם הדרים ותרגשו. ולקם מכירים אותו ממש כילד.

הבמלחמת לבנון פקד אביגדור קהלני על העוצבה שכבשה את הכופר ורד צירוף הגיעה לנמל התעופה ביירות. הרפס שהוטל על מהלכי המלחמה תואר והמנה גם כלפיה.

- האירועים האלה, ערב גיוס של דורו לצבא, לא גרמו לך לתרוע טוב בשאלה כמה אתה מצפה ממנו?

אביגדור: אם אני מצפה שיהיה מפקד כמובן שכן. כשביל. שיעבר את החוויה תון. מפקד זה להנצין טכנות, לגלות מנהיגות, להוביל אנשים אנשים בעצמיה. להנצין טכנות גבוהים בהצטיינות. להיות מפקד צריכה להיות הצפייה בניהול לוחים. וחסל אותו כי שייכל להתמודד עם הצעות הסוכנות בחיים. יתן לו אפשרות למצוא את הווסטנציל שבו. בגיל של דורו יש את הנאיביות. ראים את הדברים ודפים, את האידאל, לא את

לקצין הקבע לפני השחרור? אביגדור: דרטי באמת לא מצלח. אבל הבן הוא שקצנים נחתים במהלך השירות עד תום זה מעבירים עצמם קשה מתוך האחריות. שנופלת על כושרים, אבל תכל מתוך רצונה. איש לא מוכה עליהם אחר כך כשנמלטים יש שתי בעיות: להתמודד עם ממשותף שרעילה בלעדי, ולהתחיל במישור המסדעי מאלף בגיל שבו כל התברים של כבר מבוססים במסגרות עבודה במלחים. כאן יש קצת תחושה של כתישה. אבל בדרגה קצין בכיר רוכש תבונה כישורים שיכולים לעזור לו לתפקד במלח גבוהה (המשך בעמוד 41)

600.000 לקוחות מרוצים

איום טועים

הם ממליצים: מוצרי חשמל

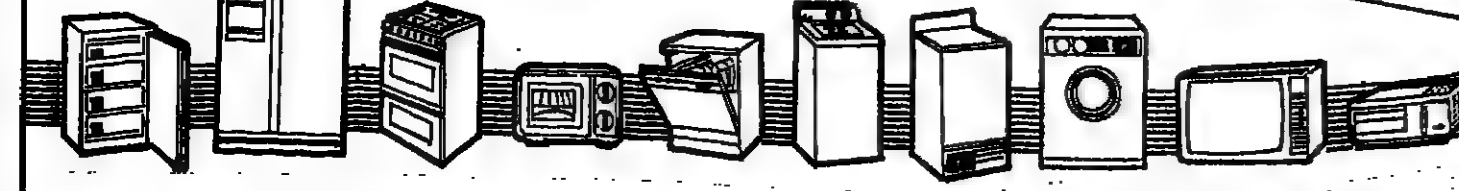
הדריםטל

אתמול - היום **הדריםטל** - מחר **הדריםטל**

15 שנה*

אחריות וביטוח

אל תסמוך על פרסומת - זאת כל אחד יכול לעשות. קנה אך ורק מוצר שהוכיח את עצמו עם השרות שנקבע ע"י כל סקרי דעת הקהל כמור ביותר, מחברה שהוכיחה את עצמה ובוחרת עבורך מושך 32 שנה את המוצרים האיכותיים והאמינים עם הטכנולוגיה המתקדמת בעולם.

סלון הוד, בלפור 48, בתים • **סלון הוד (החדש)**, רח' רוטשילד 39, בתים • **סלון הכוכב**, רח' ההגנה 46, אור יחדה • **הגליהחדש**, ירושלים 28, רמת-גן • **סלון אדי**, סוקולוב 50, הרצליה • **סיגל**, שטמפפר 3, נתניה • **טופל**, שד' התמרים 133, אילת

סלון סבוי 77
סוקולוב 77, חולון
סוחר מוכר ראשי חולון

הדריםטל **האזר ביטח!**

סלון א. המח"ט

בין שתי תלונות

טורה ומפי אלמנה ואם שכולה. הבעל ופל במלחמת יום
ההפירים הבן הבכור ופל בלבון. היא נתבקשה לדבר
בשם המשפחות השכולות, בטקס האזכרה השנתי
לחלי העיריון, ולא ידעה אם לקרוא שיר או לספר על
מה שעובר עליה. אחריה שכחבה לא ידעה אם תהיה
מסגלת לעמוד ולקרוא. מונוולוג.

מאת מרית ברצקי

השאלה בצעדים חזקים. אבא למה? כתוב במרכז
על פנייה הקודמים. ובצדד אחר - ארנוני, הוא
פתי.

פחד הקהל שליד הסלון נהפך לאתגר וכרחי. שתי
הקתות הוצתו על צעים שניטשו כיצד הבטיגים על
הקתות. אותות הצטיינות, צילומים ממסגרים,
החלומות והמחשבות, על הקיר רשום של ווד.
פחות אחרת, מגדל שיער, לפני גיטו. על המדף
הקדמי מנחלות שאסף, ספרים שקרא. וגם
הקדמי האיש של יואל והקדמה שעליה שיכבס
מנחם לך - לעינך, ודן, ארנן ושרלה, באהבה
צד.

הוא לחם ברמת הגולן, אומרת שרה. יצחק, עם שבעה חנוכים שנפגעו בפגיעות ישירות. שבעה שלו עבר פה למסד ויש שלחתי אותו מכתב, ויש וטענת לחברה, וביקשתי שיאוב ישלח סימן לחברים יום לפני שיאוב נפל רגיעה הקסדה.

ב אכזבה תמיד יש רגע של מבוכה
היממה הזאת, אחרי התפילה
והקיש. לפני שארוננו נפל הוא
אמר קדיש ליד קברו של יואב.
לענבו יש בעיה עם זה, רתיעה.
אולי אילו האמנו בעולם הנא
הוא לא היה...

[illegible][illegible]

וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע אֱלֹהִים בְּקוֹל הַבְּתוּלָה וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע אֱלֹהִים בְּקוֹל הַבְּתוּלָה וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע אֱלֹהִים בְּקוֹל הַבְּתוּלָה

החיו של ארנוני משתחררים, חלק מהתחנים
שם נכלו שמונה עובדי היה יחד קל. לרפון, זה
שם אורי שדאב נפל אחר לי - לפחות יל
הוא חסדי - עם זה יודעים את הסבל של
לכל אבא אחרי שארנוני נפל הבנתי את
המקרה הבריטי לפחות ידאב חסדי למשל חלק
נעמו, לעד כמה שאבא אחי היה קל קצת את
שם היה איש שדאב אחר מנור ראייה ידעתי. הוא

... ..

לחשוב על ילדי הנתינים שקראו לאביהם ולא מזהה.

באחר ערב ולמחרת הטלפון לא פסק לצלצל. לכל משפחה שהיה חשודה ודריעה להיה שבתאי, היא אומרת: "משפחה חיה עם חסרונים עם יום לא רק בצעירות אלא הרהגשה שבוים איתנו ורומם של תופעות משיכית לחיות עם סלקם נתנת ופזר".

שה לבית מדרשו, ורד שליש כיסוד הפעלה הכירה את יואב וספי כנהלל. כשניטאו אל היה תולמה בבייתסר חלוצי. שנים מספר היה הנשמה בבארשכ ובנהל עוז. וזה היה ממקד בשיוריו ערב אחות. ב1969 חזר לנשמה עם שילוח לירום ערב וכיום בן 17 היה בן ארבע כשאנינו נפל במלחמתם של הכיורטום. עזרין בדרגת מנרליאון כשפאליו 14,

שלהם ופגשים שם, בעולם
שאיוונו מכירים אותו.

_____

עצבים של
פלה

**אחרי שיואב נפל לא חשבתי
שאוכל לארחב שנית,
כשהתחלתי לצאת עם יעקב
(איתו אני חיה היום) היו המון
לבתיים, השונאות, רגשי אשם,
הרגשה שאני בוגדת.**

שורה וספרי: „את לא יכולה להרשות לעצמך להישבר. את חייבת להמשיך הלאה“ (צילום: שמואל רתמני)

שאלו את אלו שאת ארבע רבנות הממשלתית
במסגרת תוכנית האחרונה שהגישו ל"הש
ליון, ביום הדין, היא לא ידעה מה לומר
לא היתה בטוחה בעצמה. והיא קצת שיר,
היא למד משה מאת איתנה שני אתר וזו
שהי וספי ישיבה אולי הסיפור הזה
איש. מריי אבל היא ישיבה וכתבה, ואחריה
האמינה שתצליח לעמוד ולקדום. וזוהי ולא
שיריה שכתבה. ויצאו זה כזה בקרב באי העצרת
באותה ההצגה בלטרון וצופי המלוויה שראו אותה
שמעו את הדברים.

החלפות העונות, היא אמרה שם, הגשם זולג על חלונני עם כביי החרירי על בני שלא חזר ועל בעלי שלא שב. על אהבה צעירה של בישואי, ובני שלא זכה

בגזרת. אני אוהבת את יואב, ואיך אני יכולה לאהוב
 עוד מישהו. נוקטתי להמחן כוחות נגד צבא כרי
 התומך עד עתה ולשכנע את עצמי שאני לא נבגדת.
 יואב אהב אותי מאוד ואני חושבת שהיה רוצה שיהיה
 לי כמה שיותר טוב ויותר קל. ואז ממשיך ללנות
 אותי. איך נמצא. גם לחברי יש קשיים. קשה להבין
 לחיות בציל של משהו אחר, בעיקר בשישי ילדים
 וגורים. והרבה צריכה לשמור על איוון, לא לתת
 לילדים להרגיש שאם את איתו – את נגדת, ולא לתת
 לבגד רבצת שאת נגדת ומבגדת על ילדיך.

א

חור שיזאב נפל דחפתי את עצמי לכל מיני פעילויות. עבודה, לימודים, ועדת בריאות, עיתון, ויצ"ל. מאז שארגוני נפל קשה לי לחזור אל עצמי. אולי גם מפני שבשיזאב נהרג לי דרשתי לעצמי ליטול והכל תהפוך יחד. אחרי שארגוני נפל חודתי

לעבור במיוז, כי-שה'היילם בצפת. אני אהובת אה' העבודה במיוז, כי זה הרבה שנים, למרות שהיא ראוית מלתא באותה תקופה פארטו לבי' הרבה נוננים, ארודים והתבלים שנפצעו ותנסו. פארטו אה' שהתחילת לפעל כלל אה' מזר, שני, גרשתי, פשה לתחתית בעלע ודבן פזלו במלחמה עם אדום אנשיו. זה גרם לי הרבה סימבולים. כי-שה'היילם משרת גם את הנבא אל פעה היעיו היילם פאזים באבקעל על חייזם ונשבת, מלך אני יכולה לעוה להם – אבל כל ולעלע לא יכולה. כלל אני מנאח' ענני משפלת פיה כמו הוזה, בלתי אני משפלת בבני. והתנחבותות היתה פשה קאטיו שנה חופשה לא לעולם. חשבתי לעלוש הנבא מקצוית. חפשה ערתי במחליזת חייזם, חשבתי על לימים. למסור חפשה לעבור בתינו משרה לבימסר אלה ביקשתי לחורל מלשרה למלך מתוך חשבונות שהחפשו פקש וקשה לשבת בבתי. כיאת את מחלולי חשבונות לחור ענני. גם כשאל ערובת את הילבם עם האבא והעוועים כל הזמן, כיאת בבתי, לבד עם חפשה והכורעוים קשה במליים.

[illegible]

שנים, את אורגנו, אחרי חלום, הרכיב את הארץ ודרר הרגלים והיציגים. בים הים, הם כאלו ולימים את. וכל המשכה פעולה הכנות. אנשים חסיהם על יסוד פורעים בארגון מדי שנה. מישוראם של, מלחמת ארץ העזרה התחילה על מוסם פלר, את הונן על המון חם גניע ומתקשר על רק באחרונה, גם בים מארץ את מאמץ לא תיות אחת, וגם בכניעת היוזמים. אני יודעת שלאחר גמ מאוד שער שקרב במים כברים' שגללו, את החברים של ארגון משכבים: לבוא העזרה ולתקשר, את מרש ומתוק. במיתרם פורעים ים ספורים לזרוע, וגם וזבחת חזית. חוסמה, וכשאת ארץ שער כלכיר ארץ אנשים שמכנים ללחם אחר, לעזות, לשאת אחר את האבא. זהות את, את 'כולה אתר לעצמן להישרא. יודעת להמשיך לאחור.

the 1990s, the number of people in the world who are under 15 years of age is expected to increase from 1.1 billion to 1.5 billion. The number of people aged 65 and over is expected to increase from 250 million to 450 million. The number of people aged 15 and over is expected to increase from 3.5 billion to 4.5 billion. The number of people aged 15 and over is expected to increase from 3.5 billion to 4.5 billion. The number of people aged 15 and over is expected to increase from 3.5 billion to 4.5 billion.

אחרי שארנונו ופל חזרתי
לעבוד בבית החולים. לא
פעם הגיעו חיילים מצועים
קשה ואבקתי על חיהם
וחשבתי למה אני יכולה
לעזור להם – אבל לבן
ולבעל לא יכולתי.

היה. אני לא סיוסם שאחב לצאת לבד. גם כשאני
הי, למרות שהיה בקבע, ולפעמים רחוק מאוד
ביבית, לא יצאתי בלעדיה. הייתי לו הייתי ר
לחיות חשתי. שלא אוכל להזדמנ לבד. אבל לא
היה בעצמך כוחות לא ידעו שהם נמצאים בך. והיה
לה לחלל לצאת עם גבר אחר. היתה לי נפתי
עצמי, וממך כמיה עם גבר אחר. מוצלת. גם
ההתחלה לצאת עם עקב נאחז. אני היה חוסם היו
לבנים, השואות, רשש אשם, הרגשה שאני

[illegible]

29 មាត្រា ១០

שיפורים

משדר:

(ושלח לי נל. מאלן מורה, שבט)
בישראל קוראים מימין לשמאל, אבל הם לא עושים.

ההצעה המפתה

© 1986 בריטניקה

פינת השלולית

כסופשכוע אחד עברה נסיכה ליד השלולית, וראתה שם צפרדע. הצפרדע ביקשה: "תני לי נשיקה, אני נסיך", ואחרי ההלבטות מסוימות אכן נשקה לו הנסיכה ולספקנים שבנוכח אומר עתה - הצפרדע נתפס לנסיך.

ישבו יחד הנסיך החדש והנסיכה, וערב ירד על שפת השלולית. אמור לי נסיך, פתחה הנסיכה בביישנות, מה מצאת דווקא בך?

אן, את מיומרת, יפה ומושכת, התחיל הנסיך בשיחה מעניינת, ופתאום אמר: הנה סווקי 500, תראי איזה ספרניט.

כי בריוק עבר שם סווקי 500. מה עוד רצית להגיד? שאלה הנסיכה, והנסיך אמר: אני רוצה לספר לך מעט על הילדות שלי בשלולית, אם זה מעניין אותך.

בזווא, ספר, איך זה לגדול ב... עוררה הנסיכה, אבל לא יספה, כי הנסיך אמר פתאום: B.M.W. חיה, כוונתו הייתה שהאופנוע שעבר זה עתה הוא מסוג B.M.W., והוא בעל כוח רב. מכאן ואילך התנהלה שיחתם ללא הפתעות רבות.

הילדות שלי הייתה דווקא די רגילה, גדלתי ב....

תראי את הדוגמה 350.

תגיד, קראת את...?

סתכלי, סתכלי, סווקי 150 אני חושב שאקנה כזה.

איזה סרטים אתה אוהבת?

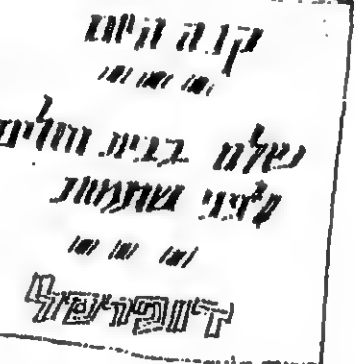
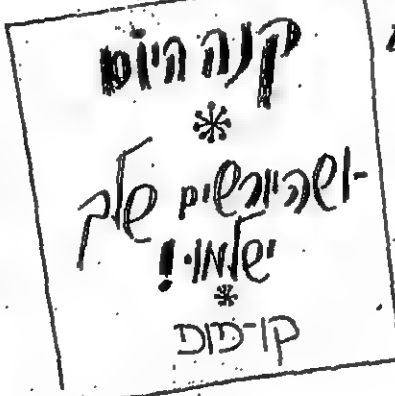
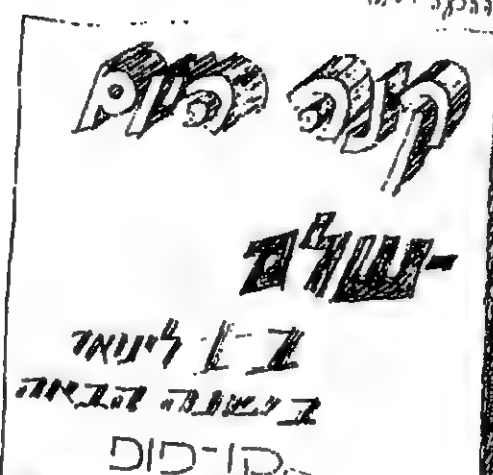
הכי טוב וורי אלן, וגם בוגני פיטון...

ווא, ימאהה 1370, 1370, לא להאמין.

מאז ועד היום ועד בכלל לא הצליחה הנסיכה לגמור ולברר עם הנסיך מה הסרטים שהוא אוהב ולמה, או כל דבר אחר, כי כל אופנוע שעבר חיסל כל שיחה. הנסיך הלך לטיפול נגד זה, אבל לא עזר.

אני צוסיאלי

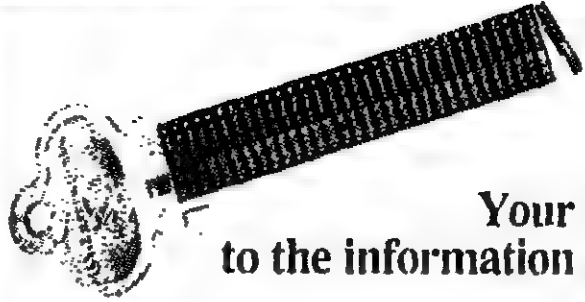

מוד ומעניין

אמרו שמעשיו הם יחיו שבע כאן ושבע שם, והיא לא ידעת מה יחיה. אבל נורא משונה. מאוד תהפלאתי עליהם. כשהשידוך נגמר, ואף אחד מהם לא איים בשלולית שהיא עובד את איטליה.

ראיתי בשלולית האיסלקית, בהרשות, וגם עזר עם שתי בנות שהיב לפנות את הדירה שלי, סגנו שאין לו רי לשלם. הקיין סיפר על משעם, הנפל אמר שאין לו שום אפשרות לשלם רדה אצות בבית שהיא מרודה, והאשה

The New Encyclopaedia Britannica 1986

Your key to the information age.

אוצר ידע חדשני מושלם
ב-4 חלקים
מבצע מיוחד

18 תשלומים

No. 1 - Index

Invaluable 2-volume Index unlocks the riches of information in Britannica!

כ"2 כרכי האינדקס 172,400 ערכים בהם 411,500 מראיימקום, שנות תאריכים ומקומות. בעזרתם תוכל למצוא את מירב האינפורמציה על הרבה יותר נושאים ובפחות זמן.

No. 2 - Micropaedia

Instant access to a World of Knowledge: The 12-Volume Ready Reference!

המיקרופדיה היא בעצם אנציקלופדיה בכני עצמה המטפלת באופן מתומצת עיי מאמרים כרוזים וקלים להבנה, בכל מגוון הנושאים, ובי ומנית מובילה אותך למאמרים היוזר מפורטים ומתקדמים במקרופדיה

No. 3 - macropaedia

Britannica at its scholarly best: 17 Volumes of Knowledge in depth!

זהו החלק בבריטניקה החדשה המקדיש לכל נושא את הטיפול היסודי וחמושל. המקרופדיה מציעה לך 680 מאמרים מקיפים ועשירים הכתובים בצורה ברורה וקריאה.

No. 4 - Propaedia

The Unique One-Volume Outline of Knowledge!

כרך יחודי זה של הבריטניקה החדשה סוקר כל תחום לימודי במאמר מרתק - ואחרי כן מודרך אותך ללימוד חנושא בומן התומש, עיי הכונה נוחה ושיטתית - כאשר 4 חלקי הבריטניקה הם בעצם המורה הפרטי שלך.

מבצע מיוחד
10% תנחה

להזמנת יתרונות הבריטניקה החדשה בביתך ולקבלת מרשים נוספים שלח אלינו את התלוש המצורף.

לכבוד מועדון קוראי מעריב בא"מ רח' לבונטין 24 תל-אביב 65112

אבקשם לשלוח אלי את נציגכם להזמנת יתרונות הבריטניקה החדשה בביתי - ללא כל התחייבות מצדכם

שם _____ סלפון _____ כתובת _____ חתימה _____

שי - חנים! 86 Britannica World Data Annual
2 ספרים בכרך אחד
המסמרים והנתונים המועדונים ביותר על כל 206 המדינות בעולם יחד עם סקירה מרתקת על האנשים, המקומות והמאורעות שהטביעו חותמם על השנה החולפת.
עכשיו הבריטניקה בחישל ידך בתוכנית מחפכנית עד 18 תשלומים חדשיים נוחים.

המפיצים הבלעדיים בישראל: מועדון קוראי מעריב, בע"מ רח' לבונטין 24 תל-אביב. טל. 612948, 622703

זכרוני. מגן שמאלי

(תמשיך מעמוד 8)
שעמו בראש התנועה - אורי אבנרי. הוא בחלקם אחד החברים הקדומים שלי. אחרי הכל אין לנו שום סיבה אחרת להיות בחדר כל כך רחב שנים. הוא לא תלוי כי כלכלית, אני לא תלוי בו, שנינו אנשים עצמאיים. אנתנו פשוט חברים קרובים. אני גם עורך-הדיון של העתון.

בני נבחר. זכרוני לא. במשך שמונה שנים הוא היה היועץ המשפטי של הסיעה בבכנסת, תמיד לצידו של אבנרי, לפניו או מאחוריו, מחפש ומצא דרכים להשחיל את אבנרי לדיונים. בבחירות 1969, כאשר רצו לקרנציה שניה, הציע אבנרי את אמנון למקום השני ברישימה. אמנון אמר שצריך לתת את המקום לשלום כהן, שחופר של אבנרי בשבועות, שאחרי כך פילג את הרישימה והיום אחד האנשים השנואים עליי ביותר. בתנועה הוחלט

אמנון זכרוני (ב'1959), חמש שנים לאחר פרישת סרבנות המלחמה, עם מרדכי שטיין שהיה פרקליטו במשפט: ערב מלחמת ששת הימים הוא פנה לראש הממשלה לוי אשכול וביקש לגייסו לצה"ל. ראיתי במלחמה היא מלחמת הגנה מוצדקת, אמר, ואשכול נענה לבקשה. מאז החל אמנון לשרת במילואים שרות פעיל.

להעמיד את זכרוני במקום השלישי, ובמירה וייבחרו רק שני גיבויים. יבחנו כוח וזכויות ברוסציה. כל אחד חצי קרנציה. בבחירות זכתה הרישימה בשני מנדטים, אבל כשהגיע יומם של שלום כהן ולפנות את כסאו לזכרוני, הוא סרב. פריצו מריבות אימות בינו לבין אבנרי, כהן פרש והקים סיעה נפרדת. אבל קודם למירוץ הראשון לכנסת היה זכרוני מעורב באסדרה מולטית מוריד יד עם מרדכי שטיין, מי שהיה פרקליטו במשפט הטרבנות. שטיין, אדם בודד ומרוץ, טרופיקוסט שהאמין שיש לתגן על החלשים מפני הקפיטליסטים הערביים, הקים תנועה בשם "הכוח השלישי", שהובירה היה, בערך, הוא ואמנון

מלון הולידיי טבריה

כאן, ממש כאן ב'99 ש"ח
תוכל להעביר 4 ימים ו-4 לילות של חופשה מהנה שעליה חלמת במלון הולידיי טבריה

במלון הולידיי טבריה
עם מתחם-לילה מפורסם ושלל חובבניות ממוסדות, בריבונותיה מחוממות, מועדון סניאט, סאונה, ג'אקוזי, מתקנים רבים, מטבח עשיר ומגוון בטעמים פיקנטיים

המבצע עד 28.2.87
לנני צה"ל עכשיו אפשר להתקבל למלון הולידיי עם הננייה ממשרד הבטחון. לאחר שנעשו במלון כל השיפורים הדרושים, ללא חוסר נוחות. התקשרו עוד היום לטלפון: 067-21901-2-3

מיוחד לחובבי הטיול הרגלי

הוצאת רשות שמורות הטבע

מדבר יהודה הצפוני
סקר גוף ומסלולי טיול (חומי חדש) מאת מנחם מרקוס

הר הנגב המרכזי ומכתש רמון
סקר גוף ומסלולי טיול מאת מנחם מרקוס

מדבר יהודה הדרומי
סקר גוף ומסלולי טיול מאת מנחם מרקוס

הספר עוסק בחלקו הצפוני של מדבר יהודה מצפון לנהל ערומות ואשר למרות שלא זכה להיות שמורת טבע בדת ודיון, כמו החלק הדרומי של מדבר יהודה הוא חשוף למפגעי גוף, עדיין נותר בו מרחבי "אריץ בראשית" של ממש.

בספר תיאר אתרי הנוף, דרכים קדומות, נחלים, מסלולי טיולים והנחיות למטייל במדבר יהודה הצפוני, מפת מבנים גיאולוגיים, מפת דרכים קדומות ומפת מנזרים. לספר מצורפת מפת סקר מדבר יהודה הצפוני בקנה מידה 1:50,000. המחיר כולל מע"מ ומשלוח 33 ש"ח.

החש חומות
לכבוד ספרית מעריב
ח"ד 20708, חל"אביב 61201

או לשלוח אלי את הספר/י:
א מדבר יהודה הדרומי א מדבר יהודה הצפוני א הר הנגב המרכזי ומכתש רמון.
מצ"ב המחאות ע"ש למקדון ספרית מעריב

שם: _____
מס' ת"ז: _____
כתובת: _____
מיקוד: _____
חתימה: _____

להזמנת במלון 24 שעות ביממה-חייג
38 38 38

שרות פון
PHONE SERVICE
38 38 38

הזכוש את שלוש הספרים ישלם 85 ש"ח
בכדי להשיג בתנודות חספרים ברחבי הארץ ובספריות מעריב, דרך פ"ח 71 א' תל-אביב.

זכרוני. הדבר היחיד שזכרוני זוכר מהפעילות עם שטיין, היה חשיפת פרשת הטבח בכפר-קאסם. זכרוני היה הראשון שהגיע אל הכפר הזה, גבה עדויות מתושבי המקום, ויחד עם קומץ חברים פירסם את הסיפור בעיתון חרש-עמי.

גם מהפעילות הפוליטית של אותם ימים, לא נותר היום משקע עמוק. אמנון החליט לרכז את כוחותיו בפיתוח משרד עורכי-דין. היום, עסקין חובק-עולם. הוא משמש כפרקליטם של קונצנרים לכללים גדולים בעולם, אי-עלמי שאין להם קשרי עסקים עם ישראל. קלגה קרוב שלו אומר: "לפעמים קשה לתפוש ביצר ייתכן שהבנת-ענק מאת מדינות אירופה, שוקשה עסקי-ענק באחת ממדינות אפריקה, הבקש וזקק מאמנון זכרוני הישראלי לייצג אותה במר"ם עם הממשלה המקומית". מי ששמש אותו מתחפר עדיין במשפטים שהוא משמש בהם מניגור, אומר שכדי מאד להיות בצד שלו. גם מדי אחרת שער"י להיות בצד של בעלה.

ה מקומם אותם
מפריעה לי מקצוענות-היהודי הארישות, הניכור, העוברה שברבים והאגשים עושים את מלאכתם באותן סביב לחלוטין, מבלי להבין שאריות כל מה שאני מנסה לעשות, זה שיהיה קשה יותר טוב לאנשים, מנסה לגלות איזה מינימם של אכפיות הארישות היה בעיני הדבר הנורע מכל זה. מפחד אותי. אלא שהיום אני פחות נמרץ, והגל עשה את שלו. נכון שאני מעורב במספרי לאקטן של ארבעים, אבל זה פורע יוצא מתחיקים שאני ממפל כזה. לקוח פונה אלי, ואם אני חושב שהיטבר בענייני מצריך פניה לכב"ר, אני עושה זאת.

ב'1976, אולי כותחליק לפעילות הפוליטית שתתמקעה, הצטרף אל "המועצה לשלום - ישראל פלשתינ" שהוקמה אז. מטעם המועצה הוא חבר בוועה המתמדת של הא"ם לנטים לאי-משלוחים ומי פעם נואם במרום זה על כעיה ישראל המלשחכאם. לפי מספר חורשים תרש לוועה הצעה פורטית להפוך של שלום בין ישראל לעם הפלשתינאי. יש לו קשרים, תדוקים פוחת או יותר, עם מספר מנהיגים באש"ף המנוגדים כמתנחים. עיסאם סירסאדי וטער המאמי חיו לו בבר-נפש, עד שניצחו בעקבות מאמציהם להגיע להסדר עם ישראל. במפגש האחרון שנערך בשבוע ערבר בדומניה בין אנשי שמאל ישראליים לאנשי אש"ף, תלה על רש בנור פתק גדול, שקרא לצד שכנגד: "אל תתקרב אלי. זה אסור". ובדוניה זאת היתה דרכי למחות כנגד העקש החדש האומר מנפשים עם אש"ף, בשום אופן אינני מבין לעקר על העקש רק למחות נגדו.

בארבע אדר-הצדדים, מיד לאחר פירסום הדעת הממשלה ואת חשיפת העוברה שהוא פרקליטו של מרדכי ואנון, הוא חייב להתמנות כדי להעניק ראיין לאנשי הבי.בי.סי. המגיעים למשרד. הוא רץ להתחמש, כפי שהוא קורא לצורך התקשקש בוליה לעניבים.

את כוחות שכן אני צריך להעמיד, הוא שאל בפעם השלישית, "אולי אקח אותם למשרד ולעולה מה אני צריך את זה בכלל? יש לי עוד כלים רבים עמדות".

הספרונים במשרד מצללים בלי תהי. אמנון ענה על כולם, משאיר כמה תדעית למישהי שבו איננה העגילה כבר אכילה לגמרי. הוא מעביר יד על הכרס. אולי מרר הוא תהיל בריאסה.

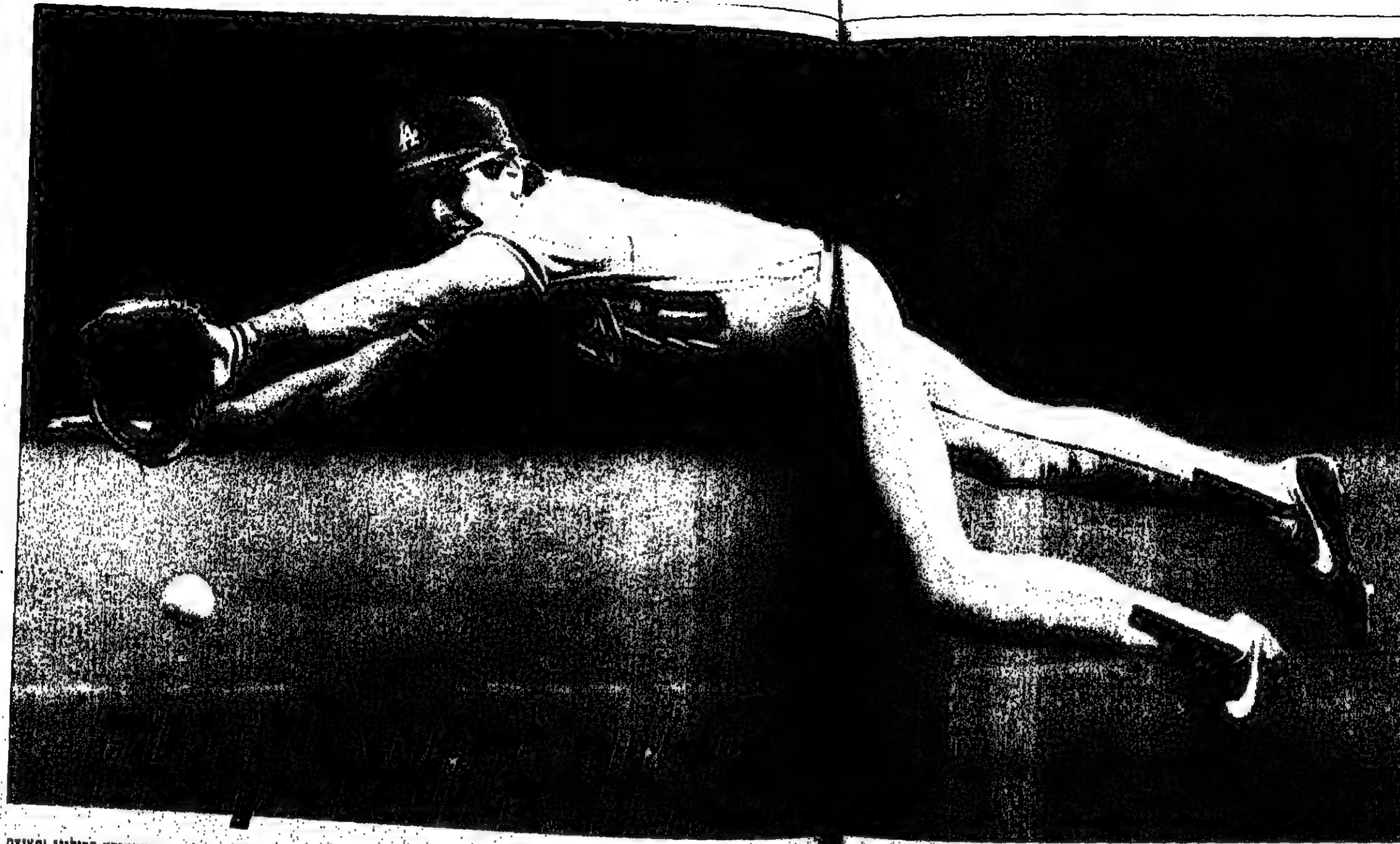
יעל מירמלנד

אמריקה, אמריקה

הכדור עגול, אומרים בכל העולם. בארה"ב מתכוונים לבניסכול כשמדברים על "כדור קשה". קדחת הבניסכול היא היסטריה אמיתית של אהדה והזדהות ששיאה האלימות, אירוע כמעט מיתולוגי שגיבוריו השחקנים - כמעט בני אלים. דורות שלמים של אמריקנים גדלים על דמויות הרוואיות אלו שמעליהן עוברים מאב לבן.

מאת עפרה ישועה-לייז

אמר לך, שכלי להבין בניסכול לא אוכל להבין את אמריקה. תחילה נדחף העניין למקום נמוך למדי בסדר העדיפויות שלי, אולם הגורל רצה אחרת, מפני שכיום שבו עמד להתקיים המשחק החמישי על אליפות העולם בבניסכול לשנת 1986 נקלעתי במקרה לבוסטון, ובתוך כוסטון למנות שבה הורחש רע שעה קודם לכן שכיב ממהלכה של אותה אליפות הסטודנטים.

נהגת המוניה, בובי הולטר ולא תמיד מעניקים לי נהגי מוניה כרטיס ביקור עם סמם וכתובתם, אבל זו לא היתה נסיעה רגילה, הורידה זה עתה ליד מלון "שרתון" שנים מן הכוכבים שמיקרו אליהם את השומת-לכת של האומה האמריקנית במשך חודש ימים. שמוניהם שטורים במערכת, אבל לא העובדה שלדברי כובי השניים, חברי הנוכחית המתוללת של ה"מס" הניו-יורקיים, היו שמוניהם לשכרה אחרי שנאספו במה שנותר מרובע "האורות האדומים" בבוסטון שלוש שעות כלבר לפני הכנסת הפתיחה בעוד משחק מכריע נגד ה"ירד טקס" המקומיים.

בהתרגשות שקשה לתאר ספרה כובי - לבן, שתי הגופות, בעזרת מערכת-הקשר במנות גם לכל נהגי התנהגות האחרים שכן הסתם לא אוהדו להעביר את המסר המתקן בעיר - שנים האחרונים השכירים בניו-יורק חזרו ללא הרף על משפט שבתרגום חופשי לעברית נקרא פירושו: "אכלנו אותה". שותפותי למוניה, פאט וילסון, היתה שותפה מלאה להתרגשות של כובי שהספורטאים הכוכבים יוכו אותה, גוספ לבל, גם ב"ספ" מהאגדות (הם פשוט ורפו שטרות והסתלקו מהר, ליד המלון כבר חיכו להם אוהדים של בוסטון שקראו להם קריאות בור). וכו' על הרבה בענינים פירושו הדבר הזה שבערב הגדלי הוא, אחרי תיקו "שנים לכל" בארבעת המשחקים הראשונים הסתמן סיכוי ממש ש"ירד טקס" ישיגו ייתרון ממש ב"ירד טקס" סיריסי" במהלך חודש אוקטובר צריך היה להיות מעיין או חרש כדי שלא לשמוע ולקרוא שלוש פעמים ביום שהקבוצה בבוסטון, שחרגו ששה לעברית הוא "גרייט ארומיס", מפצה לנצחון באלופות הבניסכול זה 68 שנים, זאת אחר היותה קבוצת עילית ששלה "כב" שבש פעמיים, מאז הוצגו והתחננו (1918), את דרך התחלתה הקשה, ונחוצותה אל.

ההצגה ל"מס" היו, לשיטת הערכת פירוט המושל כאמור שהתנהגות ראויה את ה"אנדרדוג" מבנה חור שבעים שנה פחות שנים.

לבניסכול, הוא על טהרת ארצות-הברית של אמריקה. ל"ירד טקס" מניעים המנצחים בקרבות העזים שמתנהלים כל הקיץ במסגרת הליגה הלאומית מזה, והליגה האמריקנית מזה. המנצח "סיריס" הוא מן שמנצח בארבעה משחקים מתוך שבעה אפשריים.

פאט, המתגוררת בניו-יורק, התכוננה לבלות את הערב הצונן באיצטרון פגלי-פארק של בוסטון עם בעלה ושניים מארבעה ילדיה.

בלילת הם יחזרו לגירויק בסיסה - חברת "פאט אמריקן" הציעה. מחירים מוזלים ומספר בלתי-מוגבל של מטוסים, "ער האוהד האחרון" שירצה להגיע הביתה בשלום, ילדיה של פאט שרופים, כמובן, על ה"מס" - הלא הם ה"מסרופוליסטנס" הניו-יורקים. אבל היא עדיין שומרת אמונים ל"ירד טקס" סימי-לימוניה קולג' בבוסטון. כמה כער מאה אלף איש לשמות, חמים בגולל "המפות הגדול" או ליצם בניו-יורק, אבל קשה להיטול לא היתה בשום אופן "ירד טקס" שתי ערים אמריקה מלה תדרכה בנשימה עצורה במאבק האיתנים של בוסטון נגד ניו-יורק. ההמשכה ל"ירד טקס" גאתה בכל ארבעת סילוני הנשימה שלים ההצגה ל"מס" היו, לשיטת הערכת פירוט המושל כאמור שהתנהגות ראויה את ה"אנדרדוג" מבנה חור שבעים שנה פחות שנים.

האלימות, שמדי שנה מתווחה את האירוע הספורטיוני האדיר של חשנה, לבשה חשנה מפרים כמעט מיתולוגיים שגלשו הרחק מעבר לסורי הספורט. לא היה מרשם, מוביליטס או בעל טור שהצליח לתאר מאורעות שוליים כמו חשינה באיסלנד, או מירון הבחירות למנאס, בלי לחזק לעולם הדימויים העשיר של המנצח נהלדור. יותר מפעם אחת נזכרה כאן מלחמת העולם הראשונה כאותו אירוע שתחתיה נדעש ספורים אחרי שה"ירד טקס" וכו' ב"ירד טקס" כמעט האחרונה.

רס נובל לשלום, שבו וכה בלתי-מוצלח, הקנה לסופר והעיתאי אלו ויל את חוכות להבין כדור. אחתה באחר משבעת משחקי הסדרה למשחק אחר הגיע שר החץ צ'רלס שמושינגטון במסגרת מיתר של חלל תאורה של שגר האלות מביכות מסובך לחלית מן השלם המיסים האמריקנים בתחילת המשחק השישי ומה מל סימון את התמנון השחט "כוכבם וטקס" והעלה על גומם של השחקנים הצעירים והתרושט. שאמשך בתחילת המשחקים של צדצינג מפלסות ששתהגם במשך שנים רבות הפיגוראטור אלו ויל.

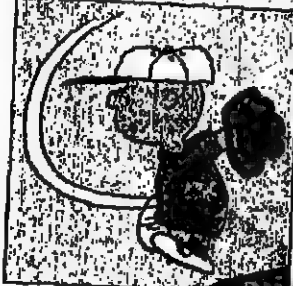
המגרש, תפסותיו המוקדמות, בעירוף סוממות מסוימת בקריקט - אביו האנגלי של המשחק האמריקני - חריכו. אותי, אל, התגלית שן למכר חשנה מתוך חשבת הלילה עם חשנה נחנה טקשטת בממלי "המס", ונראה המאורע לא היה קשה להדבק בחססריה והמוניה. פאט ויל שמה מוניה סמוך לאיצטרון, ואני המשכתי ל"ירד טקס" כבד חרליקו את חורקורים בעלי המעפה, תגשם פסק, ריווחה כובי לשאר נהגי המוניה בקשר, ואיכשהו זה נשמע כמו שן משה. בשירה אי-אפשר היה להבחין בין שן חשנה המעפה לפי מריהם כלם לבשו את אדמות הקבוצה האחרונה. בסיסת הערב אלגינמון חסכיר, לי שכני למושב, דראה שן נקט במאמץ מקמדה. כשחורתי היתה חיה משחק בצדצונו שבו לא היו לי התלבטויות שיעל לאן אני שייכת. את ניו-יורק מפלס חשנה ברבנות התחזית, ליבי נתן לגרביים הורעתי בקלות-ידיאש תאופינית להתאמים סיים שאינם מסוגלים לצפות את העתיד. הלב הבודד בכל רגע ורגע נמשך שתחילת שנים בעת דוחק.

שעם מבורר. אומרים לי שמי ששחק "הקשה" בניו-יורק יודע בדיוק מה העניין אבל אצלנו בבית-הספר שחקן רק מתגניב. הבניסכול מייצר שני טיפוסים של גיבורים אמריקניים: וורשים, חוכמים, צייר לחיזה מפני חסית חשחית חשנה שחוקים חשבים יותר. מחובבים, או להיפך, שני הטיפוסים מציינים במימנות הגוללית הסופיות, ו"שישי" בוויות כאחוריות, תגעה לנורק את הכרזים בוויות כאחוריות, תגעה במשחק.

שום סיכוי להתערב במעופם הסילוני והאוצה הכדור מגיעה ל"ס" קמ"ש, חוכט וירטואוז הוא, כמובן, מי שיכול בכל זאת לקלוע במקלו העגול בכדור חס - ולכונו לכיוון חרצוי שני סוגי הכוכבים חייבים להתלים החלטות גורליות בשכרירי שניה. יש בהם יחיד מוגלה - כמו רוג'ר קלמנס הנהגה של "הירד טקס" - המצטיינים בחכמה וגם בנדיקה ולמרות כל זה אין הבניסכול משחק לאינדיבידואליסטים. הנקודות יכולות להיאסף רק על-ידי קבוצה כשדומם לחילופין, שגיאותיהם דורות-האסון - של תופס הכדורים למיניהם, הם שיכריעו את גורל החכמה המוטלח ביותר.

האם זה מה שעושה את כדור הבסיס למשחק אמריקני כל-כך - השילוב בין הכשרו הפיסי לבין המאמץ הקבוצתי או שמא זהו טבע ההכנסה של המשחק שתוצאותיו כה קשות

לניבוי מאסן ייתרון שנאסר בעמל רב על-ידי קבוצה אחת במשך המישה או משה סיכונים כולל להעלה כמחיר של כדור מוצלח אחר. מהו ה"ירד טקס" האומללים במשחק.

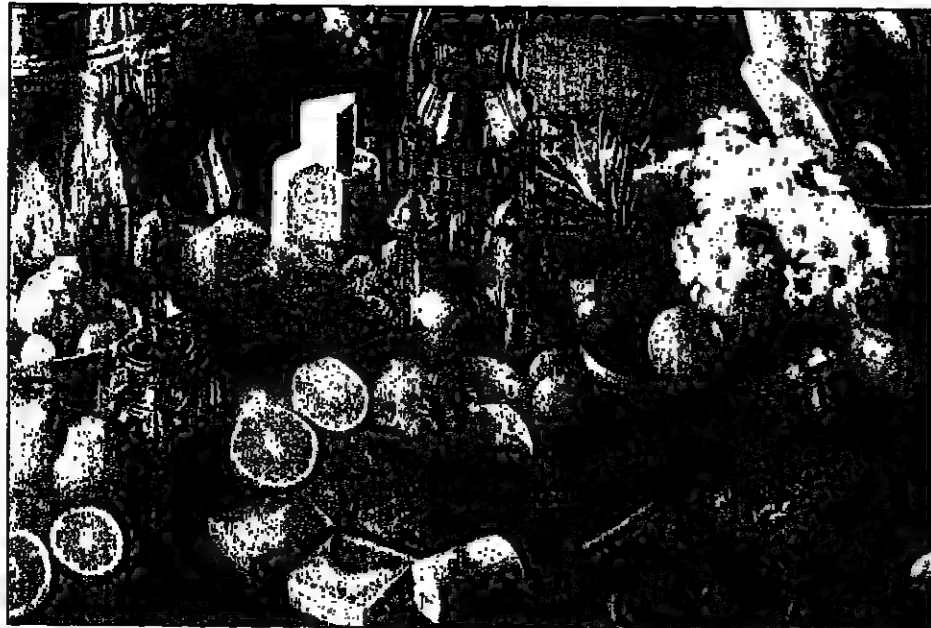

סוכנות 35

לאכול בחוץ

לאכול באנגליה

מלון "קווינ" ב'סטר: ארוחת בוקר עשירה, מדינתה במינוחה, צמחייה ובוהמיה.

יבוא המלצר עם הקפה שהומנה מראש ויבוא מלצר נוסף לשאול מה ירצה ארוזי לחמין. שכת שיש גם מנה עיקרית לכל ההגיה הוא הגופצה ביותר: זוג ביצים ("רעי") עם פרוסת קרל וזוג גבינות כחוד וקטן שטריות שמניין ועגבניה אות שלוקח למחצה. אל תתמלא אם בשולחן השכן תראה את הצלחת המסורתית הזו מגיעה כשכבד כל המזל לעל נעמיים גם כמה רבעי תפוחים מכושלים. אחרי ארוחת בוקר סימן שתהיה מסוגל בעבור 12 שעות לשוב ולאכול ארוחת ערב על ארוחת צהריים אין מה לדבר.

אנחנו, מכל מקום, המוכנב לאחראים כל היום בחיכות העיר ועיקריותה, במרכז הקניות המקסימים שלה, בנגים שלאור בחדר. עם ערב מצאנו עצמנו שוב בחדר האוכל של "קווינ" וחזרנו לטוב. מתחנא את ארוחת הערב בלגית יין ארום משמ, שנקרא "בווה". אחי כך הגיע מרק עגבניות טריות, כמו שאנחנו אהבים - המצמן מתוק-מחולב, עם "קרוטונים" הצפים על פני חלקת. מולנו אכלו פטריות שמפניון, עשירות בחמאה ושום. כמנות עיקריות קיבלנו נחתי כבש ברוט מתוק, על בסיס של רבש, וכרע עוף ברוט של שמנת, תפוחיץ וסידר אלכחלי. מלחים אפויים של תפוחים וסלט ירקות (שהיו בו גם ענבים וגזרים של תפוחיץ) היוו את התוספת למנות העיקריות.

לקינוח - עוגת תותשדה ענקית, רווייה בשמנת ממותקת, וכמוכן קפה האוכל טוב. רמת העריכה והשירות נרשמים המוריד לא בשמיים: 10 לירות לסוער, כולל המסים, לא כולל משקאות. בלונדון, למשל, ארוחת כזו במקום כזה עולה למאות כפלים, כאן, אישוא, מכל המחנות, להגיע לצ'סטר.

מאכלים 37

מי שנים לא רבות, לאכול באנגליה, מפתה אנגליה, זה היה כמעט עונש. מפר כים מובים שמקלקלים אותם בצורה ממוחזת - זו היתה אות הדגירות והרחות מן היל. מנה למעלה מעשר שנים שמשנה מן המסורת הבריטית. התפתחות התיירות ממזרח מעני הבחנים הביאה למריצת ררך במסכת מנהל לשוני ערכי. היום כבר אינך חייב להבנס למחן למעשה. "ורד" כדי להבטיח לעצמך תאנה משה. משה שקטה אך משמעותית התחוללה היום מן המסורת הבריטית השמרנית ביותר. מסורת האפיזות הגרמנים נותרו במסרבים מרכזי, מלפני ולמבנים קרה משה. הם נפתחו, הם צברו שנה השפעה. "ורד". מסיירת כליות ועגבניה יפה הול להחשב שם כמאר היצירה.

לעומת לסייר או לשנות בבריטניה בזמן הקיזן שנת קיב - כמה המלצות.

קטן מקיפה: הספד האחרון בלונדון, באיור מפתח. קטן מקיפה: את רשת מקסים הבריטית, מפתח הסיקה. את מסדר "מקסים" המסורתית ששכנה שם העלו לזיכרה העליונה, ואלו במקמה פתחו, כחדש אוקטובר, "קפה מקסים" שעיצבו את תערוכת של ארטיסטי וסגנון ביחידה מרכז אירופי. החדשנות הכול מת בתחום זה הם צבעי השחור-לבן הצוגנים והולטים שם בכל. חדר בות קטן מודרני, קטן מנודת, המפתיע אותך בעת כניסה.

אתה יכול לבוא ל"קפה מקסים" לשתייה או לנגינה קלה, אך רוב הבאים מבחרים לאכול שם ארוחת של ממש, בור ריים או ערב. בשעות הערב, אם לא המנת מקום מאש, ישיבו את פניך ריקים. יש עיי קסם רב בשם "מקסים" ואם אתה יכול למצוא שם ארוחת מלאה שתעלה לך בין 15 ל-20 ליש"ט, אתה תמצא שם ארוחת הבוקר שחם חוקקים לחכם ממש מרדחת.

טוב, בואו נתחיל במסע לוקחים מין פירות כלשהם. נטילים קטנה וממלאים אותה ב"קווינ" או ב"קווינ" וצצים את הולב. לא להנבלל בין הקנקנים. יש שם גם חלב המון לשתייה נט. ממששים הלאה לוקחים יוגורט, או כוסיית שמנת סמיכה ומצמצמה. מתלבטים ליר מבחר הגבינות והרבות, הקשות למחצה והרבות. ממששים הלאה רגים מלוחים, כבושים ומעושנים "קישור" הם מותרים על ביצה קשה וגם על מיני הבשרים הקרים, המעושנים והמלוחים. שהרי אלה יהיו לכם במנה העיקרית. עובדים להתלבט באיך דברי המאפה, שם מיני לחמנות רגילות ומתוקות, עגולות ומאורכות, לבנות וכהיות. שם גם לחמים כאלה ואחרים, בננים ומה לא. יש עוד קטנות עם ירקות טריות, שלמים ומחברים. ואחרים תחמאות והרבה הריחות. יש קטנות עם פירות רגילים ועם פירות טרופיים אקסוטיים. כשכל מה שברחת מאלה כבר על שולחן,

בשם "המוב מכולם", סרט שנעשה על-ידי ספרו של רוג'ר מלמור. דפדור הגרול שיקח בו את רשותו של חובש אגרי בור, המסוגל להעיק כזה קשה ממרכז המגרש ישר למצלמה המבוקשת של עונאי נורתי. בין סיבוב לסיבוב הוא שלם מתי טבק לעיסה. לעיסת הטבק, שהירקות ון חלק הכריז ממנה, הוא, בכל הוראה, חלק בלתי-נפרד ממסורת הבייסבול בת מאה ומשהו השנים, אם יש דבר שאמריקנים משתבשים אחריו, וזהו מסורת אמריקנית.

רופדור היפה לא ידע הרבה בסרט, אבל הוא נשאר נאמן למסורת שיצר בעצמו בסוף המסע הוא מת על משמורת. הפעם לשובת נצחו הקבוצה שלו במשחק. הרפאים אמנם אסרו עליו לחבוט, אבל הקבוצה חשבה מכל, ובמבה באנזית אחת הוא העלה את חבורי אל אליפות הליגה (המבטיחה, כזכור, השתתפות ב"וורלד סיריז", ואת עצמו לעולם שכולו טוב).

ב"וורלד סיריז" השנה את אתר לא מה, וזה מתקווה והחלום של ה"גרינגים" האדומים הישנים הספורים שעוד זוכרים את ויכיתיה האחרונה של בוטסון באליפות העולם של 1918. יורעים שהם ימותו בלי לראות את ה"וורלד סיריז" ויכים שוב באליפות. נחמה ועידה היא שכל זאת נוצרה כאן מסורת אמריקנית חדשה. מקורת המפסידן נהגתי שאינו מותר לעולם ורוב קצב מאגר המערכת ב"וורלד סיריז" מוסר. ב"וורלד סיריז" יזכור אנשים את המסר. כאותה קבוצה שניה השתתפה ב"וורלד סיריז" של 1986 (1986 ה"וורלד סיריז" של בוטסון).

ה"וורלד סיריז" של בוטסון.

(ורמך מהעמוד הקודם) והשני של אליפות העולם שנחשפה מהם בניגוד לכל חוקי הצדק וטביה ללב. בבייסבול, משחק אמריקני, הכדור לא רק עגול. הוא גם קשה. הסיום הטראגי של האליפות הותיר תהיות רבות וכואבות, שמקורן בבורות לא-אמריקניות. מרוע לא שוב רוג'ר קלמנס במשחק השביעי והמכריע מרוע החולף במשחק השישי בשידאלי המבולבל, שהתחיל לאכזר את היתרון שנראה כמעט כמובן בביתו ומרוע חזבא אותו שידאלי עלב שוב להחליף את ברוס הרסט המצויץ במשחק השביעי, הנורא מכולם, שבו הפסידו ה"וורלד סיריז" סופית 5:8 לאחר שהובילו 2:0 משכנע אחרי ארבעה סיבובים שלמים ואחרי מין צדק זה, שמחייב את בוטסון לשחק נשני המשחקים האחרונים הנורליים באצטדיון "שאה" הביתי של ה"מס" מול קוללה המשולח ער לטירוף של ניויורק, שדחה את ה"מס" קרימ בקול רעש אירי שהתגלגל ככל אמריקה מחוץ אל חוץ.

נייורק ניצחה ושלחה את ה"וורלד סיריז" אל "סל הניירות של הסטוריה", כתב עתונאי מרועש אחר בבוקר שלמחרת. הוא היה במיעוט. שקיפים אחרים היו נזירים יותר: לא ניויורק ניצחה, אלא בוטסון שוב הפסידה. איהו הפסד הסטורי. ה"וורלד סיריז" בבו כללים מול מצלמות הטלוויזיה. בבית נפתחו כלותם הרמעות של כל מי שרגיל להתייחס כסרטים עצובים. צלחית של הנייורקים שהשתוללו ער אור הבוקר היתה כמלה על הפצעים. הריכאון ההמוני בבוטסון בבוקר שלמחרת הגיע למימרים כאלה שמקומות. עבודה מסויימים הפעילו פסיכולוגים ועובדים מוציאליים לאירגון של קבוצות סיפוליות. המספלים המקצועיים המליצו לנסות להפוך את רישות הכעס וההסכול לתחושות השתתפות בערם של השחקנים. העירייה והתקשורת נרתמו לערך "מצער נצחון" לממסדים, שאחרי הכל הביאו לעיר כבוד גרול גם בכך שהשיגו את אליפות הליגה האמריקנית. מצער הניצחון האמיתי נערך, כמובן, ברחובות של מנהאטן, הרגילים לקבל את גרולי העולם כגשם של יור, שני מיליון ומאתיים אלף כניארים (לחצות המסורת) יצאו לרחובות לקיים את הפולחן ההמוני. אנשים סיכנו את חייהם כדי להתחיל כנגות וכעמרים, במקום שאפשר היה להעיק עין בגיבורים בשר ודם. חלונות ראוה הנחנה מעוצמת הרוף ההמוני כסיכום הכללי דומה שהעיר יצאה בוויל ששים וחמישה פצועים, שוונה עצורים. כתב ה"נייורק טיימס" ריחץ על קבוצה של חמישים נשים צעירות שכרעו בוך מול כורת פרסומת לחלב, שבה מרגמן, בגרול טבעי, השחקן דאגיל סטרוברי. סטרוברי (תורשדה) המאושן שפר עליו גורלו לעומת הוורק השחור של ה"וורלד סיריז", אויל קאן (פחית שמן בור, שלא שותף כלל בשליבים האחרונים של ה"וורלד סיריז", ה"בוטסון גולב" ריווח שנקרב האובדלוסיה השחורה של העיר וגם בין הרבה אחרים לבנים), שורר ועם על שרף "פיסצדים" לבנים שותפו במערכות האחרונות.

אולי קאן יכול להתנחם בכך שעוד שנים רבות צפיות לו על מגרש חדש באצטדיונים העגולים של הבייסבול האמריקני. כוכבי בייסבול אינם מתים (כמעט) לעולם, ואינם מורקנים כלל, יחסית לספורטאים אחרים: חובט או חורק מומחה יכול להישאר בצמרת עד שנות השלושים המאוחרות שלו - גיל שבו שחקני טניס או כדורגל יכולים להתפרנס כקושי כמאמנים. המסקנה פוע ניכור בייסבול, המיד יגבור בייסבול. דורות שלמים של אמריקנים גדלים על המית הוראיות שמעליות עובדים מאל לין, כוכבי קולנוע יכולים רק לתלות על גולליים כאלה של אהבה והעריצה. מיליון מתור

שני מיליון ומאתיים אלף איש יצאו לרחובות מנהאטן, מסכנים חייהם כדי להיתלות בנגות ובעמודים ולהעיק עין בגיבורים בשר ודם.

האנשים האלה

פאריס, אביב-קיץ 87

מונטור

יממוטו

קאסטלבו'ק

שאנל

דיון

אורסן לי

בחצוגות אובות האביב והקיץ הבאים שוהסתיימו לא מכבר בפאריס ויכרה מגמה עיקרית אחת: זו המבשרת שעדיין הכל הולך, הכל מותר. צמוד וקצר בצד ארוך ורחב, לבנים שחורים ואפורים מול השתוללות של הגוונים הכי עזים בפסים ונקודות, הדפסים וכתמי צבע, השבעות רוסיות ודרום-אמריקניות יחד עם יצירות המעצבים היפנים מול עיצובים איטלקיים וצרפתיים. ההסוג היותר "סולידי" הפעם ליקטנו כמה מהדגמים היותר מיוחדים ויצאי דופן, החושפים והנועזים, אלה שהמעצבים אהבים לשלוח אל מסלולי התצוגה אבל הם לא בדיוק נעדרו להימכר בסלונים ובבוטיקים. כשרואים אותם, גם מבנים למה.

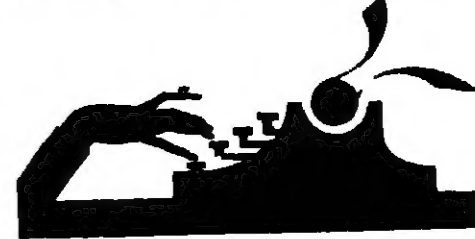
שרות גאמא
צילומים: גאמא

חיים ואוהבים

על חרדת הנאום

הרצת הפחות נעים כשעה שאדם מתחיל לדבר מול קהל. זהו הרגע שבו חרדת הנאום מתחילה להתגלות. זהו הרגע שבו חרדת הנאום מתחילה להתגלות.

הרצת הפחות נעים כשעה שאדם מתחיל לדבר מול קהל. זהו הרגע שבו חרדת הנאום מתחילה להתגלות. זהו הרגע שבו חרדת הנאום מתחילה להתגלות.

הרצת הפחות נעים כשעה שאדם מתחיל לדבר מול קהל. זהו הרגע שבו חרדת הנאום מתחילה להתגלות. זהו הרגע שבו חרדת הנאום מתחילה להתגלות.

הרצת הפחות נעים כשעה שאדם מתחיל לדבר מול קהל. זהו הרגע שבו חרדת הנאום מתחילה להתגלות. זהו הרגע שבו חרדת הנאום מתחילה להתגלות.

הרצת הפחות נעים כשעה שאדם מתחיל לדבר מול קהל. זהו הרגע שבו חרדת הנאום מתחילה להתגלות. זהו הרגע שבו חרדת הנאום מתחילה להתגלות.

הרצת הפחות נעים כשעה שאדם מתחיל לדבר מול קהל. זהו הרגע שבו חרדת הנאום מתחילה להתגלות. זהו הרגע שבו חרדת הנאום מתחילה להתגלות.

הרצת הפחות נעים כשעה שאדם מתחיל לדבר מול קהל. זהו הרגע שבו חרדת הנאום מתחילה להתגלות. זהו הרגע שבו חרדת הנאום מתחילה להתגלות.

מגישים גם קפה פלוס עונה. שרד לאורטוריום מגיע הקהל במטרה אחת ויחידה לשמוע אתכם.

היה אורח הרצאה הוא, להלכה, חצי שעה - היא אורכת, למעשה, שלושה שבעות: מספר ימי הכנה, יום תחילת כרי להגיע אל מקום האירוע ולחזור ממנו, ושבעות כדי להילחם בפחדים ולדאוג שמא תיכשל.

היור המציג אתכם אינו מכיר אתכם כמעט, ולמרות כל הפרטים הביורוקרטיים שראתם למסלול - נרשם לכם שהיא מוכרת, מוכרת, מוכרת ומכירה למישהי שאדם משתוקק להידמות לה.

אם האירוע הוא חגיגי - מוסיבים אתכם, בדרך-כלל, ליד האשיות החשובה של האירוע, שהיא אדם מבריק וקליטתה. אלא שאתם כמעט לא מנסים לומר דבר חכם אחד מפני שכל מעיינים נתונים עתה לפחדים מפני ההרצאה שכתבתם לאתגורציהלכם. וכן אתם יושבים ודוממים, מחייכים חיוכים מאלצים, מקשיבים ולא שומעים את כל שיתובם המתחילה או להשוו כן שלול לה בטעות לא את המרצה המבוקשת.

הקהל שיוקם קל יותר לזכר אליו הוא קהל של אלה אשר מעלה הכל מוכן מראש על הנייר, גם הרצאות, ולא צריך ליצור עמי קונסטים אישי. קהל קשה עשרת מונים הוא ציבור של 50 בני-אדם שיש להם בבית פרטי שורות שורות ומצפים שתשלש להם מן השורות והכמות קצב של מכונית-דייג, אם לא כשאתם את הקהל בגלל חוסר דיוקן הראשונה העניין אבוד, אתם מברכים אל מוחית, ומרגע לרגע לשונכם יותר לזה בפיכם.

כאשר מקום הנאום הוא מחוץ לעיר אתם מגיעים שעה קצרה לפניכן לאכסניה ומחליטים בגדים - המיד מתגלה פגור בשניה שלפני ההצאה מן החדר: רכבת בגרם, כנס של איפור על החולצה שאינו ניתן להסרה בגים, תורה שנשכחה בבית ושפתן בצבע הכי לא מתאים ללבוש.

ישבת ראש ציוריות מבינה הקדמה פלוס קטע מיוחד להצגת המרצה באורך המשתווה לאורך ההצאה. המבצ הקשה ביותר הוא כאשר האדם המציג אתכם מנסה להיות משעשע, הקהל לא נמצא אתו בראש אתר ואתם יושבים על הבמה מנסים להתחבא מאחורי דוכן הנאום, מתפללים שהתקדמה האמללה הו תיגמר כבר ומנסים לחשוב מה תוכלו לומר מיד ואכל מיד לקהל כדי לשבור את הקוץ. כמובן שבריוק או שום דבר לא עולה בראשכם, וכלית בריה אתם חוזרים בפעם ה-318 על הפתיחה: גו, טוב, אז לאחר ההסבר ששמענו זה עתה...

ישנם נאומים מרצים הנזהרים להיבא עםם בני זוג, ילדים וקודם משפחה. אחר נסיונות לא מוצלחים (אנאל יודעת, אבל תמיד כשאתה מגיע - אני כל כך מתרגשת והעניין פשוט שוקק...) יש לך תירוצים הניגז להשאיר את המשפחה בבית: גם אתם לא לוקחים אותנו לעבודה. וזו עבודה, או מה, מגדל בנק או את אשתו שתיה את כל שכרם?

הדבר המור בעיניי הוא של נאומים והרצאות שהם נאומים מורדים שקלעם למטרה לאחר שאמרתם את כל מה שיש לומר.

הרצת הפחות נעים כשעה שאדם מתחיל לדבר מול קהל. זהו הרגע שבו חרדת הנאום מתחילה להתגלות. זהו הרגע שבו חרדת הנאום מתחילה להתגלות.

הרצת הפחות נעים כשעה שאדם מתחיל לדבר מול קהל. זהו הרגע שבו חרדת הנאום מתחילה להתגלות. זהו הרגע שבו חרדת הנאום מתחילה להתגלות.

הרצת הפחות נעים כשעה שאדם מתחיל לדבר מול קהל. זהו הרגע שבו חרדת הנאום מתחילה להתגלות. זהו הרגע שבו חרדת הנאום מתחילה להתגלות.

הרצת הפחות נעים כשעה שאדם מתחיל לדבר מול קהל. זהו הרגע שבו חרדת הנאום מתחילה להתגלות. זהו הרגע שבו חרדת הנאום מתחילה להתגלות.

הרצת הפחות נעים כשעה שאדם מתחיל לדבר מול קהל. זהו הרגע שבו חרדת הנאום מתחילה להתגלות. זהו הרגע שבו חרדת הנאום מתחילה להתגלות.

הרצת הפחות נעים כשעה שאדם מתחיל לדבר מול קהל. זהו הרגע שבו חרדת הנאום מתחילה להתגלות. זהו הרגע שבו חרדת הנאום מתחילה להתגלות.

פנטהארד

קול לב

עלומת שתי חיות

הרצת הפחות נעים כשעה שאדם מתחיל לדבר מול קהל. זהו הרגע שבו חרדת הנאום מתחילה להתגלות. זהו הרגע שבו חרדת הנאום מתחילה להתגלות.

הרצת הפחות נעים כשעה שאדם מתחיל לדבר מול קהל. זהו הרגע שבו חרדת הנאום מתחילה להתגלות. זהו הרגע שבו חרדת הנאום מתחילה להתגלות.

הרצת הפחות נעים כשעה שאדם מתחיל לדבר מול קהל. זהו הרגע שבו חרדת הנאום מתחילה להתגלות. זהו הרגע שבו חרדת הנאום מתחילה להתגלות.

הרצת הפחות נעים כשעה שאדם מתחיל לדבר מול קהל. זהו הרגע שבו חרדת הנאום מתחילה להתגלות. זהו הרגע שבו חרדת הנאום מתחילה להתגלות.

הרצת הפחות נעים כשעה שאדם מתחיל לדבר מול קהל. זהו הרגע שבו חרדת הנאום מתחילה להתגלות. זהו הרגע שבו חרדת הנאום מתחילה להתגלות.

הרצת הפחות נעים כשעה שאדם מתחיל לדבר מול קהל. זהו הרגע שבו חרדת הנאום מתחילה להתגלות. זהו הרגע שבו חרדת הנאום מתחילה להתגלות.

הרצת הפחות נעים כשעה שאדם מתחיל לדבר מול קהל. זהו הרגע שבו חרדת הנאום מתחילה להתגלות. זהו הרגע שבו חרדת הנאום מתחילה להתגלות.

אינו מצליח להתקשר לאף אחד מן. למעמדים מישור מיוזה לי משה ליום או יומיים, אבל אם זה פרפרים - הרי שאורך החיים שלהם הוא בדיוק באורך חיי הפרפר.

לא פעם חשה גליה עצב כאשר ראתה את מצעד הצעירות היפות והנסנות במרדו של ניר ונעלמות לאחר כמה ימים. עצב לא על הנעיות, אלא על בנה שלה, שאין בו כשרון ויכולת לאהוב. אני לא יודע, אמר, אמר לה, אמר לה הודו שלנו. זה לא רק אני, גם חברי כאלה. אני אתם מאתנו לא מצליח לאהוב באמת. אנחנו קוראים על זה בספרים, וראים את זה בסרטים, אבל לגבינו זה תחושה בלתי מושג.

הרצת הפחות נעים כשעה שאדם מתחיל לדבר מול קהל. זהו הרגע שבו חרדת הנאום מתחילה להתגלות. זהו הרגע שבו חרדת הנאום מתחילה להתגלות.

הרצת הפחות נעים כשעה שאדם מתחיל לדבר מול קהל. זהו הרגע שבו חרדת הנאום מתחילה להתגלות. זהו הרגע שבו חרדת הנאום מתחילה להתגלות.

הרצת הפחות נעים כשעה שאדם מתחיל לדבר מול קהל. זהו הרגע שבו חרדת הנאום מתחילה להתגלות. זהו הרגע שבו חרדת הנאום מתחילה להתגלות.

הרצת הפחות נעים כשעה שאדם מתחיל לדבר מול קהל. זהו הרגע שבו חרדת הנאום מתחילה להתגלות. זהו הרגע שבו חרדת הנאום מתחילה להתגלות.

הרצת הפחות נעים כשעה שאדם מתחיל לדבר מול קהל. זהו הרגע שבו חרדת הנאום מתחילה להתגלות. זהו הרגע שבו חרדת הנאום מתחילה להתגלות.

הרצת הפחות נעים כשעה שאדם מתחיל לדבר מול קהל. זהו הרגע שבו חרדת הנאום מתחילה להתגלות. זהו הרגע שבו חרדת הנאום מתחילה להתגלות.

הרצת הפחות נעים כשעה שאדם מתחיל לדבר מול קהל. זהו הרגע שבו חרדת הנאום מתחילה להתגלות. זהו הרגע שבו חרדת הנאום מתחילה להתגלות.

הרצת הפחות נעים כשעה שאדם מתחיל לדבר מול קהל. זהו הרגע שבו חרדת הנאום מתחילה להתגלות. זהו הרגע שבו חרדת הנאום מתחילה להתגלות.

הרצת הפחות נעים כשעה שאדם מתחיל לדבר מול קהל. זהו הרגע שבו חרדת הנאום מתחילה להתגלות. זהו הרגע שבו חרדת הנאום מתחילה להתגלות.

הרצת הפחות נעים כשעה שאדם מתחיל לדבר מול קהל. זהו הרגע שבו חרדת הנאום מתחילה להתגלות. זהו הרגע שבו חרדת הנאום מתחילה להתגלות.

הרצת הפחות נעים כשעה שאדם מתחיל לדבר מול קהל. זהו הרגע שבו חרדת הנאום מתחילה להתגלות. זהו הרגע שבו חרדת הנאום מתחילה להתגלות.

הרצת הפחות נעים כשעה שאדם מתחיל לדבר מול קהל. זהו הרגע שבו חרדת הנאום מתחילה להתגלות. זהו הרגע שבו חרדת הנאום מתחילה להתגלות.

הרצת הפחות נעים כשעה שאדם מתחיל לדבר מול קהל. זהו הרגע שבו חרדת הנאום מתחילה להתגלות. זהו הרגע שבו חרדת הנאום מתחילה להתגלות.

שוחות קרות ומפוקחות שהן מועדעות במיוחד משום כנותן.

אח אורי ידועו-רוקא שוחות אחרות. כמו שום יודעים גם לאהוב את הארץ שבה נולדו. כשריכו על יחסם למדינה השתמשו באותו מלים, ונולדו אותו חוסר יכולת לאהוב. זה היה מבהיל. הם ריברו עליך שאולי יסעו לאמריקה, אולי לאירופה. שאין להם שום מחויבות או קשר לארץ הזו שאינה נוגתת להם כלום, וגם הם אינם חשים כלפיה משום מיוחד חוץ מנחשת של להיות בין ידידים.

אורי שהיה יושב בסלון והקולות הגיעו אליו בקשי הצליח לכבוש זעקת זעם. נושא יחסם לנשים הסתיר אותו מוח, ועל כך היה מסוגל לסלוח להם (כניגוד לגליה). אבל לגבי ארישום למדינה בה נולדו...

הרצת הפחות נעים כשעה שאדם מתחיל לדבר מול קהל. זהו הרגע שבו חרדת הנאום מתחילה להתגלות. זהו הרגע שבו חרדת הנאום מתחילה להתגלות.

הרצת הפחות נעים כשעה שאדם מתחיל לדבר מול קהל. זהו הרגע שבו חרדת הנאום מתחילה להתגלות. זהו הרגע שבו חרדת הנאום מתחילה להתגלות.

הרצת הפחות נעים כשעה שאדם מתחיל לדבר מול קהל. זהו הרגע שבו חרדת הנאום מתחילה להתגלות. זהו הרגע שבו חרדת הנאום מתחילה להתגלות.

הרצת הפחות נעים כשעה שאדם מתחיל לדבר מול קהל. זהו הרגע שבו חרדת הנאום מתחילה להתגלות. זהו הרגע שבו חרדת הנאום מתחילה להתגלות.

הרצת הפחות נעים כשעה שאדם מתחיל לדבר מול קהל. זהו הרגע שבו חרדת הנאום מתחילה להתגלות. זהו הרגע שבו חרדת הנאום מתחילה להתגלות.

הרצת הפחות נעים כשעה שאדם מתחיל לדבר מול קהל. זהו הרגע שבו חרדת הנאום מתחילה להתגלות. זהו הרגע שבו חרדת הנאום מתחילה להתגלות.

הרצת הפחות נעים כשעה שאדם מתחיל לדבר מול קהל. זהו הרגע שבו חרדת הנאום מתחילה להתגלות. זהו הרגע שבו חרדת הנאום מתחילה להתגלות.

הרצת הפחות נעים כשעה שאדם מתחיל לדבר מול קהל. זהו הרגע שבו חרדת הנאום מתחילה להתגלות. זהו הרגע שבו חרדת הנאום מתחילה להתגלות.

הרצת הפחות נעים כשעה שאדם מתחיל לדבר מול קהל. זהו הרגע שבו חרדת הנאום מתחילה להתגלות. זהו הרגע שבו חרדת הנאום מתחילה להתגלות.

הרצת הפחות נעים כשעה שאדם מתחיל לדבר מול קהל. זהו הרגע שבו חרדת הנאום מתחילה להתגלות. זהו הרגע שבו חרדת הנאום מתחילה להתגלות.

הרצת הפחות נעים כשעה שאדם מתחיל לדבר מול קהל. זהו הרגע שבו חרדת הנאום מתחילה להתגלות. זהו הרגע שבו חרדת הנאום מתחילה להתגלות.

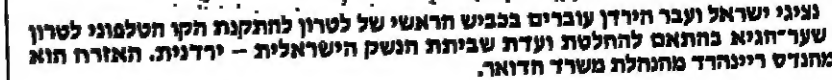
הרצת הפחות נעים כשעה שאדם מתחיל לדבר מול קהל. זהו הרגע שבו חרדת הנאום מתחילה להתגלות. זהו הרגע שבו חרדת הנאום מתחילה להתגלות.

בעמוד זה מבחר מהדירעות
והמורעות שמורסמו ב"מעריב"
בשבוע המקביל של 1951.
הנוסח המקורי נשמר.
ליקט: גבריאל שטרסמן.

ביום רביעי הגדול
נסעתי במונית
מיפו לרמת גן
והשארתה חבירה
הני מבקש את העז של העזרת
לחיות את התבילה לי כחובות
לחלום רחוק המרמץ א רומדן
מסבי חמורת יודת ל

התחלונות הצבאית הספורות
לציון המדפסה הסובייטית חד
לה היום ב"כבר הארמון את
המצעד קיבל המיטשל הדין
מלינובסקי שבאתרונה שימש
מפקד הצבא האדום
במנדזרית.

הצעה להצבת שלטים עם ציור אדם חבוש כמיה ועקאל, אשר ישמש אזהרה לתושבים שלא לנסוע ברכבת בלילה.

רוזן השיב

עורית תיאור ורשות הפיתוח
נגישות לעיבוד תכנית להקמת
שכונה חדשה על אדמת שטונה
נורדיה במרכז העיר, הכוללת
את הצריפים בחלק מרח' בוגרי
גוב ורח' המלך ג'ורג'
הבוקר הוכרז על תחרות
עמיתית בין אדריכלים ומהנדסים

תכנית בנין השטח, שתקי
חובות חרשם, בניני מגורים,
ת"ס, מרכז מסחרי וכו'.
האומות הנתונות שייכות
בעלים ערבים הנמצאים
ח"ל. העיריה החליטה לסלק
ת שכונות החרשים, המכרות
מרכז העיר. חלק מיידי הער
מים ישובו כבניני מגורים
חרשים שיבנו במקום.

שינויים מרחיקי לכת תכננה להחיל עיריית פתח תקוה במבנים לחול היום עם ביצועכם בין מסאי והמפעל המזרחי בדבר תחבורות של ראשי יור מ. קראוסמן מראשות רמת ובריתו של מ. רשניש אשדוד

מ. ד'שיש. כהר. רחמנר. מחס.
י. כסנו. ראש. חעיר. וכו. מ. אי.
ח. ממועלי. אנורת. ישראל. רק.
ג. מ'מ. הסנו. ר. סכנוניק.
אר. על. כנו. כדי. שיתיה. מי.
הל. את. השכיבה.

צורות 8 האניות
הישראליות העונות במלחמה
עם ההרמס – 350 ימאים להם
שני הבורק בעלמה את המט-
ותם לרובי התבליים. הם
הדורו שיעזבו את אניתיהם
עבור 24 שעות, בלוחם מה-
8 במרץ. לפי החלטה האי-
תורה של הממס יתפסו
הות כל האניות הישראליות
יגורו לכל חור.

צדוק האהיה. אלה המונח
א"ש, שהגיש את המספרות
ודא תאמול אחריו, יעזוב את
האניה ויבא בשעה 5 בערב
למנהל הדר. שהגיעת אמש
היפה אחרי קבלת ההחלטת,
ומפסיק את הוא. עיקר המסמך
ומוכריות הימאם לבין ארץ
המספרות הנגדיות. נמצע
העלל הער המועל על כן.
לשכח העבודה של הימאם
היה מסוגלת לשכח העבודה
לילה. רב שול מתנגדים
היה כחוקת המגדורות הער
ועל לדרוש הימאם לאשר
לשכח עבודה עצמאית נוב
המחשש עורר עלול להיות
ריוס לגבי אגודות מקצועיות

נוכח העליה הכללית ביוקר
החיים הציעו מספר חברי כנסת
להעלות באופן מתאים גם את
משכורת חברי הכנסת. המשכורת
של חבר הכנסת אינה צמודה
אינדקס והיא קבועה על פי
חוק.

שנינו עומרים לחלל לימים
שדרכים בהרבה הקולציה בר
השנים האחרונות מחץ לה
העיריה הצטרף ענה
קולציה ראש העיר נר קור
עומר לתורע על בר ביס
ממצת העיריה נכסח

esercizio 4

**הי סטודנטים, מנהלים ועובדים בכירים חוסכים
ממש מיותר והיבוא זמן יקר ונושמים לחתונה
ושייחזרש של מיליארד! המבטלה לקריאה מהירה:
מגורי המבטלה: יצולו חדש של רמת
זו והבטח! * קורסים נוספים נפתחים בשבוע
אכל וחבי הארץ!**

מאת אייל בר

[illegible]

בית דין גרמני באמסטר
גרמני לאמסטר שלוש שנים
עוד לא אנוסטרות וזל חזק
ת בולנדי בבנין, והיה
הגרמני אלכסנדר
הדאריק, בן 66, נמצא אשם
בעצקת, השלוק, והיה, רב
ישראל בשעה שהולנדי
יוון בולנדייב חתנו כמעט
באנוסטרות בקרן חשטלי
בולנדייב אמר בבית דין כי
נעלם על ידי הניו יורק
הא תיש את תולדות משפחה
גרמנית

בשבעות האחרונים נעשו
ישושים טזר ראשי מסאמי
צדק את המסלג הפרנסי-
ית לקואליציה הממשלתית -
ילה אמט נשיא המסלג המ-
וגרסיבית דיר. מ. ריון בישיבת
ועהים של מסלגו.

קרוב למאה ישראלים חיברו
מישראל בהמשות. וימים האחד
ימים. הם עזבו את הארץ בדי
יד האויב מלוד.

רוב המהגרים יצאו לקנדה
אוסטרליה ומיעוטם לארצות
ישראל. רוב המהגרים לאירופה
עוזבים את ישראל בדרך כלל
דרך תימן, מנמל חיפה.

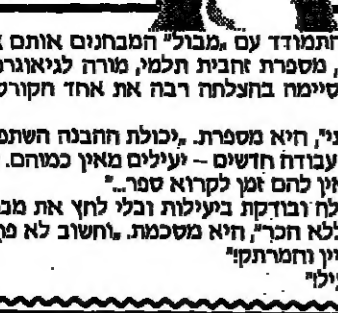
[illegible]

מפגש נדבכי
הנהיגה מחלקת העונות
לדוד ורחל
למשואלי עם כח-ל

מקום לידו פוסטובסטא

1. 1.4 km - 16.3 m/s = 1.1 m/s

גם המורה נעזרה בקריאה מהירה!

[illegible]

מחיר 180 שקלים חריש, גרטיים חסמים 916185 * 03-912093

חברת אשדוד מציעה למכירה קוט' יפהפה ומיוחד (נשאר רק אחד) ברובע "א" קוט' דו-קומתי, גדול ומרווח (כ-185 מ"ר) עם יחידת הורים נפרדת. מטבח מפואר, גינת נוי גדולה, מוסך פרטי, וחבנן מדויקת ובניית מעולה. כל הקודם זוכה.

- ★ ערבות בנקאית לפי חוק המכר וצמודה לדולר
- ★ רישום בעלות וסמיט בטאבו.
- ★ אפשרות למשכנתא מגדלת.

[illegible]

_____